

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10C/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200573
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6619200573.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcov: 1/., všetci zast.: Mgr. Ľudovít Paulovič, advokát, so sídlom M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec, IČO: 45 021 996 proti žalovaným: 1/ Nijhof-Wassink Fuvarozó és Szállítmányozó Kft., so sídlom Vásárhelyi út 7, H-8000 Székesfehérvár, Maďarská republika, zast.: mzlegal s.r.o. so sídlom Zámocká 7013/36, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 861 529, 2/ Generali Biztosító Zrt., so sídlom Teréz krt. 42-44, H-1066 Budapešť, Maďarská republika, zast.: MST PARTNERS, s.r.o. so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545 a 3/ Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zast.: MST PARTNERS, s.r.o. so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 15.000,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žaloba žalobcu 1/ v časti o zaplataenie sumy 35.000,- Eur s a z a m i e t a.

III. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobcovi 1/ trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

IV. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 9.000,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

V. Žaloba žalobkyne 2/ v časti o zaplataenie sumy 16.000,- Eur s a z a m i e t a.

VI. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobkyni 2/ trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

VII. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 9.000,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

VIII. Žaloba žalobcu 3/ v časti o zaplataenie sumy 16.000,- Eur s a z a m i e t a.

IX. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobcovi 3/ trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

X. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni 4/ sumu 5.000,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

XI. Žaloba žalobkyne 4/ v časti o zaplataenie sumy 10.000,- Eur s a z a m i e t a.

XII. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobkyni 4/ trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

XIII. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 5/ sumu 3.000,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

XIV. Žaloba žalobcu 5/ v časti o zaplataenie sumy 12.000,- Eur s a z a m i e t a.

XV. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í nahradiť žalobcovi 5/ trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške týchto trov s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

XVI. Slovenská republika n e m á n á r o k na náhradu trov konania za preklad vo výške 1.010,72 Eur.

XVII. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi 1/ trovy na odmene za preklad listín medzinárodná karta poistenia vozidla Volvo a medzinárodná karta poistenia návesu z jazyka maďarského do jazyka slovenského v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

XVIII. U p r a v u j e s a učtáreň Okresného súdu Lučenec, aby po právoplatnosti tohto rozsudku v r á t i l a žalobcovi 1/ nespotrebovaný preddavok na trovy prekladu vo výške 33,84 Eur zložený dňa 03.06.2019 pod č. D14 19/2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 01.02.2019, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 24.04.2019 sa žalobcovia 1/ až 5/ domáhali voči žalovaným 1/ až 3/ zaplataenia nemajetkovej ujmy, pričom uviedli, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 01.03.2018, č.k. 3T/123/2017-526, právoplatným a vykonateľným dňa 23.08.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.08.2018, č.k. 4To/48/2018, bol obžalovaný G., zamestnaný, uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2, písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 01.02.2017 v čase okolo XX.XX hod. po ceste č. J. v kilometri X,X v obci E. počas hustého sneženia za mierne zníženej viditeľnosti a na zasneženej vozovke viedol v smere od E. jazdnú súpravu zloženú z ťahača zn. B. a z cisternového návesu značky C.2, a to rýchlou 83km/h, ktorá bola vyššia ako dovolená pre daný úsek cesty (t.j. 50km/h), následne začal s jazdnou súpravou brzdiť a pri prechádzaní pravotočivej zákruty rýchlou 73km/h, ktorá bola na hranici medznej rýchlosti zákruty, táto nebola primeraná technickému stavu návesu, ako ani stavu a povahe vozovky a v dôsledku ďalšieho brzdenia súpravy, ako aj nevyhovujúcich pneumatík na návese, ktoré nedosahovali zákonom predpísanú hĺbku dezénu, boli od rôznych výrobcov a tieto boli kombináciou letných aj zimných pneumatík, sa náves pôsobením odstredivej sily dostal do bočného šmyku, jeho zadná časť prešla do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom zn. R., evidenčné číslo J., vedeného v smere od J. a pri nehode utrpela spolujazdkyňa vo vozidle R. početné zranenia, ktorým na mieste nehody podľahla.

1.1. Úmrtím K. došlo k závažnému zásahu do práva žalobcov v rade 1/ až 5/ na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda do emocionálnej sféry pozostalých žalobcov, pritom ujma, ktorá im bola týmto zásahom spôsobená, je nenapraviteľná, neodstrániteľná a trvalá a bude ich sprevádzať celý život. V dôsledku protiprávneho konania vodiča stratili žalobca v rade 1/ svoju manželku, s ktorou boli zosobášení od roku 1975, žalobkyňa v rade 2/ a žalobca v rade 3/ svoju matku, žalobkyňa

v rade 4/ a žalobca v rade 5/ svoju sestru, a teda navždy stratili možnosť rozvíjať citové a rodinné väzby so svojou najbližšou rodinou, čím utrpeli žalobcovia v rade 1/ až 5/ bez akýchkoľvek pochybností veľkú citovú ujmu. Neočakávaným, šokujúcim a náhlym úmrtím nebohej A. nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti pozostalých žalobcov v rade 1/ až 5/ spočívajúcim v zásadnom, nezvratnom a trvalom obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste.

1.2. Keďže v § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú vymenované zásahy do osobnosti zakladajúce právo na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch len demonštratívne, a teda môže ním byť aj iný ako tam uvedený zásah, majú žalobcovia za to, že tragická smrť nebohej A. v dôsledku dopravnej nehody zapríčinennej vodičom bezpochyby je závažným zásahom do práva na ochranu osobnosti odôvodňujúcim priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

1.3. Vodič G. bol podľa žalobcom dostupných informácií z trestného spisu (výpoveď obvineného G. a výpoveď zástupcu žalovaného v rade 1/ IK.) v čase dopravnej nehody v pracovnoprávnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu so žalovaným v rade 1/ a vykonával v čase dopravnej nehody činnosť pre žalovaného v rade 1/, a z uvedeného dôvodu majú žalobcovia v rade 1/ až 5/ za to, že za vzniknutú nemajetkovú ujmu zodpovedá žalovaný v rade 1/ v zmysle ustanovia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a sám vodič v takomto prípade za vzniknutú nemajetkovú ujmu žalobcom v rade 1/ až 5/ nezodpovedá. Ak v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla vznikne nemajetková ujma, obdobne ako v prípade úvahy, že za škodu spôsobenú touto prevádzkou zodpovedá prevádzkovateľ vozidla, treba vychádzať z toho, že za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnosti fyzickej osoby touto prevádzkou analogicky zodpovedá tiež prevádzkovateľ motorového vozidla (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 29.09.2008, sp. zn. 30 Cdo 999/2007).

1.4. Vlastníkom a prevádzkovateľom ťahača a návesu, v súvislosti s prevádzkou ktorých vznikla žalobcom v rade 1/ až 5/ nemajetková ujma, bol podľa dostupných informácií žalovaný v rade 1/. Vzhľadom na uvedené je preto pri určení osoby zodpovednej za zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcov v rade 1/ až 5/ možné aj analogické použitie § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zodpovedá za zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcov v rade 1/ až 5/ žalovaný v rade 1/ aj podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka, a teda občianskoprávne sankcie podľa ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka postihujú žalovaného v rade 1/ ako prevádzkovateľa motorového vozidla pri analogickom použití ustanovení § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 853 Občianskeho zákonníka.

1.5. Ťahač a náves, ktoré v čase dopravnej nehody viedol vodič, boli podľa žalobcom dostupných informácií v čase vzniku nemajetkovej ujmy povinne zmluvne poistené u žalovaného v rade 2/. Povinnosť nahradit' spôsobenú škodu a nemajetkovú ujmu má teda nielen žalovaný v rade 1/, ale aj žalovaný v rade 2/ ako poisťovateľ. Pozostalí žalobcovia v rade 1/ až 5/ majú pritom podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zmene a doplnení niektorých zákonov právo domáhať sa náhrady priamo aj proti žalovanému v rade 2/ ako poisťovateľovi. Vzhľadom na vyššie uvedené majú žalobcovia v rade 1/ až 5/ za to, že na základe zákona o povinnom zmluvnom poistení sú oprávnení uplatniť si svoje nároky na náhradu nemajetkovej ujmy aj proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov, teda žalovanému v rade 3/.

1.6. Žalobcovia sú toho názoru, že žalovaný nárok, nemajetková ujma spočívajúca v neoprávnenom zásahu do osobnostných práv blízkej osoby pozostalej po obeti dopravnej nehody, je predmetom povinného zmluvného poistenia, ako jeho rozsah ustanovuje § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Zákon o povinnom zmluvnom poistení pritom ustanovuje, že poistený má právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodeným škodu na zdraví a náklady pri usmrtení.

1.7. Za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch považujú pre žalobcu v rade 1/ sumu 50.000,- Eur, pre žalobkyňu v rade 2/ a žalobcu v rade 3/, každému z nich osobitne v sume po 25.000,- Eur, pre žalobkyňu v rade 4/ a pre žalobcu v rade 5/, každému z nich osobitne v sume po 15.000,- Eur. V súvislosti s uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej poukázali jednak na závažnosť vznikutej ujmy, ktorá ujma je nenapraviteľná a bude sprevádzať pozostalých žalobcov v rade 1/ až 5/ rade po celý zvyšok jej života, a jednak aj na samotné okolnosti prípadu, a to najmä hrubé porušenie viacerých dôležitých povinností jednak samotným vodičom, ako aj žalovaným v rade 1/ ako vlastníkom a prevádzkovateľom

ľahača a návesu, ktoré viedli k tragickej dopravnej nehode a zapríčinili stratu najbližšej osoby pre pozostalých žalobcov v rade 1/ až 5/.

1.8. K výške uplatnenej nemajetkovej ujmy a spôsobu jej určenia žalobcovia v rade 1/ až 5/ uviedli, že hodnotu ľudského života nie je možné vyčísliť v peniazoch. Nakoľko však v tomto druhu súdneho konania je stanovenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nevyhnutnou náležitosťou žaloby, žalobcovia v rade 1/ až 5/ ju stanovili vo výške, ktorú považuje každý jeden zo žalobcov v rade 1/ až 5/ za primeranú náhradu im vzniknutej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcov v rade 1/ až 5/ smrťou blízkej osoby. Sú si zároveň vedomí skutočnosti, že výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy závisí od úvahy súdu a jej výšku stanovuje súd s ohľadom na všetky okolnosti prípadu v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené je preto výška požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy u každého zo žalobcov v rade 1/ až 5/ stanovená na základe ich subjektívneho vnímania primeranej sumy za im vzniknutú nemajetkovú ujmu spôsobenú náhlou smrťou nebohej A.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že dopravnú nehodu zapríčinil vodič prevádzkovateľa, ktorý má sídlo v Q, súd sa zaoberal v prvom rade otázkou, či je daná právomoc slovenského súdu na konanie a zistil, že právomoc slovenského súdu je daná podľa čl. 7 bodu 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, v zmysle ktorého osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach občianskoprávných nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku právomoc konať v občianskych veciach.

3. Pokiaľ ide o rozhodné právo, podľa čl. 3 Dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody prijatého 4. mája 1971 (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 130/1976 Zb.), rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode. Podľa čl. 8 tohto dohovoru, rozhodné právo určuje najmä

1. podmienky a rozsah zodpovednosti,
2. dôvody vylučujúce zodpovednosť, akékoľvek obmedzenie zodpovednosti a jej delenie,
3. vznik a povahu škody, ktorá sa má nahradiť,
4. spôsob a rozsah náhrady škody,
5. možnosť prechodu práva na náhradu škody,
6. osoby, ktoré škodu utrpeli a ktoré majú nárok na jej náhradu,
7. zodpovednosť pre prevádzateľa vozidla za jeho zamestnanca,
8. premlčanie a zánik práva uplynutím času, včítane pravidiel počítania začiatku, prerušenia alebo zastavenia tohto času.

4. Miestna príslušnosť Okresného súdu Lučenec je daná v zmysle ustanovenia § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

5. Žalovaný 3/ doručil súdu svoje vyjadrenie k žalobe dňa 10.09.2019 a žalovaný 2/ dňa 20.09.2019, pričom vo svojich vyjadreniach uviedli, že podľa ich názoru nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do súkromného a rodinného života pozostalých, ku ktorému dochádza usmrtením pri dopravnej nehode, nespadá do rozsahu poistného krytia povinného zmluvného poistenia v zmysle § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pritom poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.4.2011 sp. zn. 4 Cdo 168/2009, v ktorom sa najvyšší súd detailne zaoberal vzťahom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a poistného plnenia a z ktorého jasne vyplýva separácia náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby (ktoré možno uplatňovať len v rámci ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) a náhrady škody podľa ustanovení § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ani rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12 (S., nič nemení na doterajšom právnom stave a na rozhodovacej praxi, ktorú nastolil Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozhodnutím sp. zn. 4 Cdo 168/2009, pričom obdobne rozhodol aj vo veci sp. zn. 8 Cdo 219/2016.

5.1. Osobe, do ktorej osobnostných práv bolo zasiahnuté úmrtím blízkej osoby, priznáva právny poriadok Slovenskej republiky peňažnú satisfakciu ako formu odškodnenia za psychické útrapy, ktoré jej boli stratou blízkej osoby spôsobené, a to prostredníctvom inštitútu primeraného zadosťučinenia podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Primerané zadosťučinenie môže byť poskytnuté buď v morálnej forme, alebo vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tento nárok môže však byť poškodenému priznaný len vtedy, ak ho uplatňuje voči povinnej osobe, teda voči osobe, ktorá svojím konaním do osobnostných práv poškodeného zasiahla, a nie voči poisťovni, keďže táto v takomto spore nie je pasívne legitimovaná a rovnako preto nie je pasívne legitimovaná ani Slovenská kancelária poisťovateľov.

5.2. Žalovaní 2/ a 3/ zároveň poukázali na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016, v ktorom ústavný súd vysvetlil dôvody, na základe ktorých sa stotožnil so závermi všeobecných súdov, podľa ktorých pojem „škody“ uvedený v zákone č. 381/2001 Z. z. treba extenzívne vykladať ako „ujmu“. Uvedené pritom v končenom dôsledku viedlo k tomu, že ústavný súd potvrdil ako ústavne súladný názor Krajského súdu v Trenčíne, podľa ktorého náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv spadá do rozsahu krytia PZP. S uvedeným rozhodnutím ústavného súdu sa žalovaní 2/ a 3/ nestotožňujú a podrobili ho rozsiahlej kritike.

5.3. Tým, že právo na súkromie a na zdravie sú chránené ako samostatné základné práva garantované ústavou (čl. 19 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky), resp. sú samostatnými zložkami osobnosti podľa § 11 OZ, je podľa názoru žalovaných 2/ a 3/ vylúčené, aby pod pojem škody - ujmy na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. bolo možné zahrnúť aj ujmu za zásah do súkromného života spôsobený usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode. Nemožno preto dospieť k takému eurokonformnému výkladu zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého do rozsahu PZP spadá aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ujmu za zásah do súkromného života spôsobený usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode.

5.4. Žalovaní 2/ a 3/ tiež uviedli, že nechcú a nijakým spôsobom nemajú záujem spochybníť alebo zväčšiť utrpenie, ktoré žalobcovia prežívali a stále prežívajú v súvislosti s nešťastnou nehodou a s úmrtím poškodenej. Je nepochybné, že život blízkeho príbuzného má nevyčísliteľnú hodnotu, ktorú žiadna suma nenahradí. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch preto neplní reštitučnú, ale iba satisfakčnú funkciu. Vzhľadom na satisfakčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy sa žalovaným 2/ a 3/ javí uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy ako neprimerane vysoká. Existuje pomerne bohatá judikatúra, ktorá sformovala kritériá, ktoré by súd mal v rámci rozhodovania o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadniť. Priznávanie nadhodnotených súm titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch by mohlo predstavovať prostriedok neoprávneného obohacovania sa.

6. Žalovaný 1/ sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 18.09.2019, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok žalobcov na plnenia, ktorých sa žalobcovia domáhajú voči žalovaným z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v celkom v rozsahu 130.000,- Eur spolu s príslušenstvom v celom rozsahu popiera, neuznáva ho ani len sčasti a žiada žalobu zamietnuť z dôvodu, že právny zástupca žalobcov v 1. až 5. rade náležitým spôsobom nezdôvodnil výšku požadovanej nemajetkovej ujmy, neuviedol v žalobe a ani v doplnení žaloby žiadne také kritériá a okolnosti na strane každého z jednotlivých žalobcov v 1. až 5. rade, na základe ktorých by súd mohol o žalobe vôbec rozhodnúť. Takýmito kritériami nie sú a nemôžu byť údajné emocionálne väzby žalobcov v 1. až 5. rade s nebohcou pani A., tvrdenia o tom, že sa navzájom navštevovali, boli si oporou a mali dobrý vzťah (čo sa, mimochodom, zvykne u blízkych rodinných príslušníkov vo všeobecnosti prezumovať), a je len ťažko predstaviteľné, že by žalobcovia v 1. až 5. rade tvrdili súdu opak, pokiaľ sa súčasne domáhajú plnenia voči žalovaným v 1. až 3. rade.

6.1. Právny zástupca žalobcov s obľubou používa floskulu - vo vzťahu ku všetkým žalobcom generalizovaný, resp. navlas totožný slovný zvrät, v zmysle ktorého predstavuje skutočne poľutovania hodná udalosť, pri ktorej prišla nebohá pani A. o život, cit.: „bez akýchkoľvek pochybností závažný zásah do osobnostných práv“ toho ktorého zo žalobcov v 1. až 5. rade cit.: „odôvodňujúcim priznanie náhrady vzniknutej nemajetkovej ujmy v požadovanej výške“. Takéto dodatočné „odôvodnenie“ potreby priznania tvrdených nárokov žalobcov v 1. až 5. rade na nimi požadované plnenie nezodpovedá zmyslu a účelu príslušného zákonného ustanovenia. Za povšimnutia hodné považuje, že výška požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy každého zo žalobcov bola stanovená výlučne na základe ich subjektívneho vnímania primeranosti peňažnej sumy požadovanej tým-ktorým zo žalobcov v 1. až 5. rade., nie teda žiadny

objektívnym kritériom ani ničím iným. Podľa výslovného vyjadrenia ich právneho zástupcu sa k takýmto kritériám žalobcovia vôbec nevedia vyjadriť.

6.2. Bez ohľadu na uvedené žiadal žalovaný 1/ súd, aby pri svojom rozhodovaní vo veci samej dôsledne prihliadol na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo obdobných a právne totožných právnych veciach, pričom poukázal tiež na súdu nepochybne notoricky známe závery jurisprudencie, prostredníctvom ktorých možno bezpečne dospieť ku spravodlivému, vecne správne rozhodnutiu v tejto právnej veci.

6.3. Záverom uviedol, že dôkazné bremeno zaťažuje adiskutabilne žalobcov v 1. až 5. rade, platí to však aj vo vzťahu k povinnosti tvrdenia, ktorá je splnená len vtedy, pokiaľ je zrozumiteľné súdu aj všetkým sporovým stranám ešte predtým, než súd otvorí pojednávanie v konkrétnej právnej veci, nielen to, čoho sa žalobca domáha (čo je jej predmetom), ale aj na základe čoho tak činí a z čoho konkrétneho vyvodzuje ním tvrdené nároky, čo nateraz nie je splnené.

7. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 3/, doručenom súdu dňa 03.01.2020, uviedol, že sa stotožňuje s výhradami žalovaného 1/, že žalobcovia dostatočným spôsobom neodôvodnili výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keďže v žalobe najprv vôbec neopísali rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahov alebo so žalobcami a ani v doplnení žaloby na základe výzvy súdu žalobcovia tieto skutočnosti neopísali dostatočne podrobne a konkrétne. Žalovaný 1/ tiež správne poukázal na všeobecné a zhodné formulácie použité žalobcami v doplnení žaloby, ktoré samy osebe nemôžu postačovať na odôvodnenie uplatneného nároku žalobcov, a preto s obsahom vyjadrenia žalovaného 1/ súhlasí.

7.1. Žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení poukázal na to, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do súkromného a rodinného života pozostalých, ku ktorému dochádza usmrtením pri dopravnej nehode, nespadá do rozsahu poisťového krytia povinného zmluvného poistenia, v dôsledku čoho poisťovňa v takomto spore nie je pasívne vecne legitimovaná a rovnako nie je pasívne vecne legitimovaná ani Slovenská kancelária poisťovateľov (žalovaný 3/). Žalovaný 2/ zastáva rovnaký názor, čomu zodpovedá aj rozsiahla a podrobná argumentácia v podanom vyjadrení žalovaného 2/, a preto sa plne stotožňuje s celým obsahom vyjadrenia žalovaného 3/.

7.2. Na základe uvedených skutočností žalovaný 2/ nepovažuje žalobu za opodstatnenú a navrhol, aby ju súd voči nemu zamietol a priznal mu voči žalobcom náhradu trov konania.

8. Žalovaný 3/ v obsahovo totožnom vyjadrení so žalovaným 2/ k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že súhlasí s obsahom vyjadrenia žalovaného 1/ a stotožňuje sa s obsahom vyjadrenia žalovaného 2/, žiada žalobu voči nemu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu voči žalobcom náhradu trov konania.

9. Žalovaný 1/ k vyjadreniam žalovaných 2/ a 3/ v podaní doručenom súdu dňa 17.01.2020 konštatoval, že v rámci dostupnej judikatúry ako aj jurisprudencie existujú vo vzťahu k právne posúdeniu, či sa povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z právneho titulu protiprávneho zásahu do osobnostných práv pozostalých po obeti dopravnej nehody (do ich práva na ochranu súkromia a rodinného života) v dôsledku usmrtenia účastníka dopravnej nehody v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, existujú dve konkurenčné, navzájom si protirečiacie právne stanoviská.

9.1. Žalovaný 2/ a 3/, pochopiteľne, argumentujú tak, že nie sú v predmetnom súdnom spore pasívne legitimovanými subjektmi, dôvodiac, že náhrada imateriálnej ujmy pozostalých po usmrtení obeti dopravnej nehody v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla nie je zahrnutá v rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov. Poukazujú pritom na „stabilnú“ judikatúru slovenských súdov, ktorá podľa nich doposiaľ nebola „prekonaná“.

9.2. Podľa názoru žalovaného 1/ v prípade ustálenia existencie nároku žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom pasívne vecne legitimovaní na plnenie žalobcom musia byť aj žalovaný 2/ a 3/. Žalovaný 1/ poukázal na právne posúdenie pasívnej vecnej legitímácie

subjektu poisťovateľa na plnenie náhrady nemajetkovej ujmy pozostalých po obeti dopravnej nehody usmrtenej v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona o PZP viacerými súdnymi rozhodnutiami, ktoré konštatovali u poisťovateľa existenciu jeho pasívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.06.2018 sp. zn. 8Co/106/2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.05.2016, sp. zn. 1Co/5/2015, ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2015, sp. zn. III. ÚS 646/2015. Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 29.06.2018, č. k. 8Co/106/2018, ustálil, že nemajetková ujma je krytá poistením podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP, teda že nemajetkovú ujmu upravenú ustanoveniami § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka treba v širšom ponímaní považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP. S použitím eurokonformného výkladu pojmov „náhrada škody, škoda na zdraví“ v ustanoveniach zákona o PZP (§ 4 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1) a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma, spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnou formou. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka teda spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa uvedeného zákona o PZP. Krajský súd v Žiline poukázal v spomenutom rozsudku aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11.10.2016, sp. zn. III. ÚS666/2016-36, vydaného v inej obdobnej veci, ktorý akceptoval rozšírenie pojmu „škoda na zdraví“ prostredníctvom eurokonformného výkladu použitého všeobecnými súdmi aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Zmienené súdne rozhodnutia pritom rozšírenie pojmu „škoda na zdraví“ prostredníctvom eurokonformného výkladu aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nepovažujú za výklad zákona o PZP, resp. jeho ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) contra legem, v rozpore s jeho výslovným znením, narušajúcim princíp právnej istoty.

9.3. K otázke pasívnej legitímácie poisťovne v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy bolo na základe rozhodnutia Občianskeho právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. októbra 2018 uznesením č. 2, s výsledkom hlasovania za: 20, proti: 0, prijaté na uverejnenie a následne aj pod č. 61 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 rozhodnutie najvyššieho súdu zo dňa 31. júla 2017, sp. zn. 6 MCdo 1/2016. V tomto rozsudku najvyšší súd uviedol právnu vetu, v zmysle ktorej „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obetí dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“ Najvyšší súd v tomto rozsudku okrem iného uviedol, že pre posúdenie otázky pasívnej legitímácie poisťovne, vykonávajúcej povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel, je rozhodujúce riešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda použitým v zákona o PZP. Pre účely tohto zákona treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým (po blízkej osobe, usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla) z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život.

9.4. Konštantnosť judikovania pasívnej legitímácie poisťovateľa v sporoch o žalobách pozostalých obetí dopravných nehôd v súvislosti s prevádzkou motorových vozidiel deklaruje jednoznačne aj uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 17.06.2019, sp. zn. 8Cdo/118/2019, v zmysle odôvodnenia ktorého po vydaní vyššie spomínaného rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo1/2016 z 31. júla 2017 najvyšší súd nevydal rozhodnutie, ktoré by v porovnaní s týmto rozhodnutím bolo založené na odlišných právnych záveroch. Otázka, či je nemajetková ujma krytá zákonom o PZP, resp. povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, bola najvyšším súdom posudzovaná v súlade so závermi vyjadrenými v spomínanom rozhodnutí najvyššieho súdu z 31. júla 2017, sp. zn. 6 MCdo1/2016, napríklad aj v rozhodnutiach z 27. februára 2018 sp. zn. 6 Cdo 206/2017, z 27. februára 2018 sp. zn. 6 Cdo 143/2017, zo 14. júna 2017 sp. zn. 3 MCdo 1/2016, z 29. novembra 2018 sp. zn. 6 Cdo 80/2018, a z 27. septembra 2018, sp. zn. 8 Cdo 6/2018.

9.5. Označené rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo 1/2016, 6 Cdo143/2017, 6 Cdo 206/2017 a 8 Cdo 6/2018, ale aj 6 Cdo212/2017 a 6 Cdo 219/2017, sú rozhodnutiami, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Touto ustálenou praxou bol zároveň prekonaný právny názor uvedený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 168/2009, 4 Cdo 139/2011, 8 Cdo 219/2016, 3 Cdo 172/2012 a sp. zn. 3 Cdo 301/2012.

10. Žalovaní 2/ a 3/ vo svojich obsahovo totožných vyjadreniach doručených súdu dňa 02.03.2020 k vyjadreniu žalovaného 1/ uviedli, že ani rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 1/2016, opierajúce sa viac o autoritu rozhodnutia zverejneného v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako o presvedčivé právne argumenty, nemožno považovať za spôsobilé prekonať právny názor, uvedený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky počnúc rozhodnutím sp. zn. 4 Cdo 168/2009 až po rozhodnutie sp. zn. 8 Cdo 219/2016, na ktoré žalovaní 2/ a 3/ poukázali a podľa ktorých povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nepokrýva náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým po obeti smrtelnej dopravnej nehody zásahom do ich práva na súkromie a rodinný život.

11. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaných 2/ a 3/, doručenom súdu dňa 21.04.2020, trval na tom, že tak žalovaný 2/, ako aj žalovaný 3/ sú v predmetnom súdnom spore celkom nepochybne pasívne legitimovanými subjektmi, pretože náhrada imateriálnej ujmy pozostalých po usmrtenej obeti dopravnej nehody v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla je zahrnutá v rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11.1. Právne stanovisko podporované žalovanými 2/ a 3/ v tomto súdnom spore, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z právneho titulu protiprávneho zásahu do osobnostných práv pozostalých po obeti dopravnej nehody nevzťahuje, prezentovaný v judikatúre v minulosti, bolo v skutočnosti následne prekonané novšou judikatúrou, ktorá ustálila v rozhodovacej činnosti súdov opačný právny názor, teda taký, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z právneho titulu protiprávneho zásahu do osobnostných práv pozostalých po obeti dopravnej nehody. Pozornosti žalovaných 2/ a 3/ zrejme unikol obsah uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2019, sp. zn. 8 Cdo/118/2019. V zmysle tohto rozhodnutia po vydaní rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo 1/2016 z 31. júla 2017, ktoré žalovaný 1/ rozsiahlo citoval, najvyšší súd nevydal rozhodnutie, ktoré by v porovnaní s týmto rozhodnutím bolo založené na odlišných právnych záveroch.

11.2. Pokiaľ ústavný súd vyslovil vo svojom uznesení zo dňa 11.10.2016, sp. zn. III. ÚS666/2016-36, právny názor odkláňajúci sa od skoršieho právneho názoru najvyššieho súdu, prezentovaného v „rozhodnutí 4 Cdo 168/2009 až po rozhodnutie 8 Cdo 219/2016“, na ktoré sústavne poukazujú žalovaní 2/ a 3/, a následne tento právny názor prevzali všetky senáty najvyššieho súdu a „pretavili“ ho do svojej konštantnej rozhodovacej praxe, mali by ho rešpektovať a zmieriť sa s jeho akceptovaním v ustálenej judikatúre súdov aj žalovaní 2/ a 3/. Rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCdo 1/2016, 6 Cdo 143/2017, 6 Cdo 206/2017, 6 Cdo 212/2017, 6 Cdo 219/2017, 8 Cdo 6/2018 a 8 Cdo/118/2019 sú rozhodnutiami, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a sú v súlade s uznesením ústavného súdu zo dňa 11.10.2016, sp. zn. III. ÚS666/2016-36, z ktorého vychádzajú a na ktoré nadväzujú. Pasívnu právnu legitímáciu žalovaných 2/ a 3/ v tomto súdnom spore preto považuje žalovaný 1/ za nepochybnú.

12. Po prvom pojednávaní vo veci samej žalovaný 1/ dňa 23.11.2020 doručil súdu vyjadrenie k predbežnému právnomu posúdeniu sporu zo strany súdu podľa § 181 ods. 2 CSP, v ktorom uviedol, že tak žalovaného 2/ ako aj žalovaného 3/ možno na Okresnom súde Lučenec žalovať v zmysle súdom čl. 7 bodu 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Kapitoly II - Právomoc, Oddielu 2 - Osobitná právomoc), keďže v tomto spore ide adiskutabilne o vec občianskoprávných

nárokov na náhradu škody v súvislosti s trestným činom spáchaným zamestnancom žalovaného 1/, o ktorého trestnej veci ako vecne a miestne príslušný súd konal rovnako Okresný súd Lučenec, ktorý má podľa slovenského právneho poriadku právomoc konať tiež v občianskych veciach. Pokiaľ by aj právomoc Okresného súdu Lučenec konať a rozhodnúť v tomto občianskoprávnom spore nevyplývala zo súvisiaceho trestného konania, riadila by sa v zmysle ustanovenia čl. 12 nariadenia (Kapitoly II - Právomoc, Oddielu 3 - Právomoc vo veciach poistenia) miestom, kde došlo k poistnej udalosti, ktoré sa nachádza v územnom obvode Okresného súdu Lučenec. Takto formulované právne stanovisko žalovaného 1/ vychádza zo súvislostí s už skôr prezentovaným právnym názorom, v zmysle ktorého pasívnu vecnoprávnu legitímáciu žalovaných 2/ a 3/ v tomto súdnom spore považuje žalovaný 1/ za nepochybnú. Ustanovenie čl. 3, ako aj ustanovenie čl. 9, prvého odseku Dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody celkom nesporne legitimizujú použitie slovenského občianskeho hmotného (ako aj procesného) práva Okresným súdom Lučenec na účely konania a rozhodovania o tomto súdnom spore a súčasne, v rámci toho, aj na účely posúdenia, či majú žalobcovia právo žalovať v tomto súdnom spore (aj) priamo žalovaného 2/ a žalovaného 3/.

13. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, pripojenými listinnými dôkazmi a obsahom spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/123/2017. Listinné dôkazy neboli na pojednávaní prečítané ani oboznámené v súlade s § 204 CSP. Na súdnych pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ až 5/, výsluchom svedkov W. a prečítaním lekárskeho správ o zdravotnom stave žalobcu 1/ a žalobkyne 4/. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

14. Zo sobášneho listu bolo zistené, že A. bola manželkou žalobcu 1/ I.. Manželstvo bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v Radzovciach.

15. Z rodného listu žalobkyne 2/ Y. je zrejmé, že jej matkou bola nebohá A..

16. Z rodného listu žalobcu 3/ I. je zrejmé, že jeho matkou bola nebohá A..

17. Z rodného listu žalobkyne 4/ U. vyplýva, že sa narodila dňa 1X.XX.XXXX rodičom I..

18. Z rodného listu žalobcu 5/ U. vyplýva, že sa narodil dňa XX.XX.XXXX rodičom I..

19. Podľa úmrtného listu A. zomrela dňa XX.XX.XXXX vo Filakovských Kováčoch, časť Filakovské Kľačany..

20. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/123/2017 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/123/2017-526 zo dňa 01.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4To/48/2018-560 zo dňa 23.08.2018 bol obžalovaný G., zamestnaný, uznaný za vinného, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hodine po ceste číslo H. v kilometri X,X . v obci E. S., časť E., počas hustého sneženia za mierne zníženej viditeľnosti a na zasneženej vozovke viedol v smere od E. jazdnú súpravu zloženú z ťahača značky B. a z cisternového návesu značky Welgro, evidenčného čísla C. a to rýchlosťou 83 kilometrov za hodinu, ktorá bola vyššia ako dovolená pre daný úsek cesty (t.j. 50 kilometrov za hodinu), následne začal s jazdnou súpravou brzdiť a pri prechádzaní pravotočivej zákruty rýchlosťou 73 kilometrov za hodinu, ktorá bola na hranici medznej rýchlosti zákruty, táto nebola primeraná technickému stavu návesu, ako ani stavu a povahe vozovky a v dôsledku ďalšieho brzdenia súpravy ako aj nevyhovujúcich pneumatikách na návese, ktoré nedosahovali zákonom predpísanú hĺbku dezénu, boli od rôznych výrobcov a tieto boli kombináciou letných aj zimných pneumatík, sa náves pôsobením odstredivej sily dostal do bočného šmyku, jeho zadná časť prešla do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s oprotiidúcim osobným motorovým vozidlom značky R., vedeného v smere od J. F. ktoré bolo po nehode odhodnené do pravej priekopy v smere jeho jazdy, následne náves zachytil za vozidlom R. v smere od J. prichádzajúcu jazdnú súpravu zloženú z nákladného motorového vozidla značky RA. s prívěsom značky U., vedenú P., pričom aj táto jazdná súprava bola po nehode odhodnená do pravej priekopy v smere jej jazdy a v dôsledku týchto nárazov došlo na vozovke k prevráteniu ťahača B. s návesom na jeho ľavú stranu, pričom náves zachytil a poškodil oplotenie záhrady a betónový stĺp elektrického vedenia a pri nehode utrpela spolujazdkyňa vo vozidle OV. zranenia a to zlomeninu krčnej chrčtice s prerušením krčných väzov, zakrvácanie do miechového kanála, zlomeninu spodiny lebečnej a zakrvácanie pod mäkké blany mozgu, ktorým v dôsledku zlyhania činnosti centrálného nervového systému podľahla na mieste dopravnej nehody, F.r

utrpel zranenia a to otras mozgu, zakrvácanie do hrudníka, zlomeninu I. rebra vpravo, sériovú zlomeninu I-IV rebra vpravo, zlomeniny priečných výbežkov stavcov L1, L2, L3 vpravo a L5 obojstranne, trieštivú zlomeninu hrboľa krížovej kosti vľavo, zlomeninu krížovej kosti vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu horného a dolného ramienka pravej lonovej kosti, drobné zakrvácanie v okolí pravej nadobličky, krvnú podliatinu v zábrušnom priestore vľavo, trieštivú zlomeninu ihlice a píšťaly vľavo, trieštivú zlomeninu predlaktia vpravo, ktoré si u neho vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosti 6-12 mesiacov, ktorá doposiaľ trvá, U. utrpela zranenia a to zlomeninu panvovej kosti vľavo, otras mozgu, pomliaždenie nosa a očnice vpravo, odreniny ľavej ruky, ktoré si u nej vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosť od 01.02.2017 do 30.4.2017, S., utrpela zranenia a to ťažký otras mozgu, mnohopočetné poranenia s prehlbujúcou sa poruchou vedomia, natrhnutie sleziny s krvným výronom, krvácanie do brušnej dutiny, pomliaždenie pľúc v zadnej spodnej časti, natiahnutie krčnej chrbtice, malý obojstranný výpotok v dutine hrudnej, pomliaždenie brušnej steny a zlomeninu IV. prsta ľavej ruky s posunom, ktoré si u nej vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosť od 01.02.2017 do 31.03.2017, P. utrpela zranenia a to zlomeninu strednej časti ľavej stehennej kosti, zlomeninu rebier I-III. vpravo, zlomeninu X rebra vľavo, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti, otras mozgu, početné pomliaždeniny a tržné rany na hlave, ktoré si u nej vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosť od 01.02.2017 do 31.07.2017 a U. utrpela zranenia a to zlomeninu ramena ľavej ruky, zlomeninu I. rebra vľavo, otras mozgu a pomliaždenie krku, ktoré si u nej vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosť od 01.02.2017 do 30.04.2017 a takým konaním obžalovaný porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, čím spáchal prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona.

21. Za to bol G. odsúdený podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní dva roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní štyri roky. Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní päť rokov.

22. Zo záverov znaleckého posudku znalca H. vypracovaného v trestnom konaní a vyplýva, že z technického hľadiska príčinou dopravnej nehody bol prejazd zadnej časti návesu vozidla B. do jazdného pruhu vozidiel R. s prívěsom v dôsledku nesprávnej techniky jazdy vodiča vozidla Volvo s návesom (rýchlosť na hranici medznej rýchlosti zákruty, brzdenie v zákrute), ako aj zlého technického stavu návesu (nevyhovujúce pneumatiky), pričom sa pôsobením odstredivej sily náves dostal do bočného šmyku a následne jeho zadná časť prešla do protismerného jazdného pruhu, v ktorom v tom čase jazdili vozidlá R. a Y. s prívěsom. Náves sa dostal do bočného šmyku z toho dôvodu, že rýchlosť vozidla B. s návesom v čase vchádzania do pravotočivej zákruty bola na hranici medznej rýchlosti tejto zákruty (73 kilometrov za hodinu), ktorá bola vyššia ako najvyššie dovolená rýchlosť (50 kilometrov za hodinu) Pneumatiky na návese boli nevyhovujúce preto, že boli od rôznych výrobcov, zmiešané letné a zimné pneumatiky, ako aj hĺbka dezénu bola nižšia ako stanovená zákonným ustanovením, keďže na vozovke bola súvislá vrstva čerstvo napadaného snehu. Vozidlo vybavené takýmito pneumatikami nebolo spôsobilé premávky na pozemných komunikáciách za daných poveternostných podmienok. Vodič jazdnej súpravy mohol dopravnej nehode zabrániť správnu technickou jazdou, a to tak, že by so svojím vozidlom jazdil najvyššou dovolenou rýchlosťou v mieste dopravnej nehody (50 kilometrov za hodinu), na ktorú bol upozornený dopravnou značkou. Pokiaľ by s návesom prechádzal pravotočivú zákrutu v mieste nehody najvyššou dovolenou rýchlosťou a svoje vozidlo by nebrzdil, mohol ju prejsť bez akýchkoľvek problémov a nebezpečenstva šmyku vo svojom jazdnom pruhu ako s vozidlom Volvo, tak aj s návesom.

23. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by vodič vozidla R. mohol zabrániť dopravnej nehode, resp. že by technika jeho jazdy bola nesprávna. Tento vodič nemohol dopravnej nehode zabrániť žiadnym spôsobom - ani brzdením, ani bočným premiestnením vpravo, pretože náves v čase zrážky zasahoval ľavým zadným rohom až po pravý okraj vozovky v smere jazdy vozidla R..

24. Z nepopretých skutkových tvrdení má súd preukázané, že vodič G. bol v čase dopravnej nehody zamestnancom žalovaného 1/.

25. Z medzinárodných kariet poistenia motorového vozidla platných od 14.12.2016 do 31.08.2017 má súd preukázané, že prevádzkovateľom návesu zn. B. evidenčné číslo K. aj ťahača zn. C. evidenčné číslo C. bol žalovaný 1/ a uvedené vozidlá boli poistené v poisťovni žalovaného 2/. Pokiaľ ide o územnú platnosť predmetných medzinárodných kariet, vyplýva z nich, že sú platné aj na území W.. V každej navštívenej krajine Kancelária tejto krajiny garantuje poistné krytie vzťahujúce sa k prevádzke uvedeného vozidla, a to v súlade so zákonmi týkajúcimi sa povinného poistenia danej krajiny.

26. Vo veci sa uskutočnili tri súdne pojednávania, dňa 30.09.2020, 24.11.2020 a 26.05.2021. Žalobcovia trvali na podanej žalobe v plnom rozsahu. Žalovaný 1/ poukázal na potrebu extenzívneho a eurokonformného výkladu pojmu škoda na zdraví, ktorou sa podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP rozumie aj imateriálna ujma reglementovaná ustanoveniami § 13 ods. 2 a 3 OZ s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keďže táto zahŕňa aj zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla a preto v rámci náhrady škody z titulu povinného zmluvného poistenia sa odškodňuje podľa tohto ustanovenia aj nemajetková škoda spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody ako poškodeným na osobnostných právach upravených ustanovením § 11 OZ, za ktorú je možné priznať náhradu peňažnou formou, keďže táto náhrada je súčasťou rozsahu poistného krytia z titulu povinného zmluvného poistenia. Žalovaní 2/ a 3/ zotrvali na svojej obrane o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pričom výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy považovali za neprimerane vysokú. Žalovaní 1/ až 3/ na svoju obranu nenavrhlí žiadne dokazovanie.

27. Žalobca 1/ I. na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedol, že žili normálne ako rodina. Sobáš mali v roku XXXX. Kúpili si byt, nasporili si naň. Žili normálny život. Narodili sa im deti, tie vychovali dôstojne. Problémy v rodine nemali, v čase nehody žili v spoločnej domácnosti, počas manželstva neboli odlúčení ani sa nechceli rozviesť. O tej tragickej udalosti sa dozvedel tak, že mu volal švagor, že je zle. Boli darovať krv a cestou nazad havarovali. Sadol do auta, išiel na miesto samé. K manželke ho nepustili, nič mu nepovedali. Prišiel za ním jeden policajt, potľapkal ho po pleci a povedal mu, aby bol silný. A takto sa dozvedel, že zomrela. Dni po nehode popísal žalobca 1/ ako katastrofálne, za týždeň schudol 5 kíl. Musel ísť k lekárovi na infekčné, dali mu lieky, chceli ho hospitalizovať, ale on povedal, že to musí spracovať sám, preto hospitalizovaný nebol. Život po smrti manželky sa mu zmenil v tom, že je sám. Žije v tom istom dome ako s manželkou, nikto s ním nebýva. Známosť nemá. Má syna a dcéru, syn žije v susedstve. Už 7 rokov je starobný dôchodca. Manželka je pochovaná v Y. na cintoríne. Žalobca 1/ je tam každú nedeľu. Manželka mu veľmi chýba. Nemyslel, že prežije túto tieseň. Vzťah medzi manželkou a deťmi hodnotil ako veľmi dobrý vzťah, deti ju mali radi aj ona mala rada deti. V dobe, keď ešte žila, ich syn navštevoval skoro každý deň a dcéra s rodinou 2-3 krát do týždňa. Jej smrť ťažko znášali aj oni. Chodia na cintorín každú druhú nedeľu. Kým žila, mala manželka veľmi dobrý vzťah aj so sestrou U.. Keďže boli aj kolegyne, videli sa každý deň. S bratom U. bola v kontakte telefonicky. Keď bol sviatok, narodeniny, vždy prišli. Aj oni ťažko znášali jej smrť, švagriná (žalobkyňa 4/) bola pri nehode.

28. Žalobkyňa 2/ Y. na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedla, že s matkou mala veľmi dobrý vzťah, mala veľké srdce, všetkým mala veľmi rada, aj vnúčatá. Jej deti boli matkine prvé vnúčatá, pomáhala jej s ich výchovou, aj so všetkým, čo vedela. Veľmi im chýba. Odišla a už sa nevrátila. Žalobkyňa 2/ uviedla, že rodičov navštevovala dva-tri-štyrikrát do týždňa, keďže býva vo vedľajšej dedine, alebo keď prechádzali, zastavila sa na kávu a podebatovať. Keď sa vydala, matka jej so všetkým pomáhala, deti tam chodili často. Keď prišiel otec, deti vždy chceli ísť ku starkej. O tragickej udalosti sa dozvedela, keď bola v práci. Rodinu mala v aute, maminku, dve krstné dcéry, krstnú matku, spolubývajúceho krstnej dcéry, aj kamarátku. Žalobkyňa 2/ pracuje v školskej jedálni, robí tam aj jej švagriná. Boli darovať krv, potom mali volať. Švagriná hovorila, že dcéra jej ešte nevolala, a už bolo 8 hodín, štvrt' na deväť. Volala krstnú dcéru S., ale tá nedvíhala. Žalobkyňa 2/ volala U. (žalovanej 4/), ani tá nedvíhala. Volala krstnému otcovi, či niečo nevie, ten povedal, že sa stala nehoda, niekto zomrel, staršia pani. Žalobkyňa 2/ podľa svojho vyjadrenia hneď vedela, že to bude mama alebo krstná mama. Volala otcovi, že asi zomrela mama. Došiel tam. Pustili ich z roboty. Išla k otcovi a potom to bolo už, ako to bolo. Zmenil sa im život, chýba im. Žalobkyňa 2/ je nervóznejšia, ale musí sa držať, pretože má rodinu a deti. Majú otca, ktorému pomáhajú, ako vedia. Žalobkyňa 2/ varí, chodí častejšie k otcovi, aby nebol sám. Otec nemá priateľku a podľa názoru žalobkyne 2/ ani nebude mať. Na cintorín chodí s otcom dva-trikrát do mesiaca, aj keď majú tadiaľ cestu. Otec chodí každú nedeľu. Rodičia mali veľmi dobrý vzťah, nemali žiadne problémy, dobre vychádzali, rozumeli si. Otec to ťažko znáša, je sám v dome, je nervóznejší, zlomený. Matka mala

veľmi dobrý vzťah aj s bratom, ktorý býva v susedstve, preto sa každý deň stretávali. Starkú mali radi aj vnúčatá, stále ju spomínajú. Mamin brat zo G. prišiel vždy, keď boli slávnosti, aj oni k nim chodili. S U. spolu robili, stretávali sa. U. rodina bývala so starými rodičmi, tak tam chodili. Po smrti matky mal otec zdravotné problémy, nemohol jesť, schudol, mal hnačku, zobrali ho k lekárovi. Ona sama brala lieky na ukladnutie, ale u lekára nebola.

29. Žalobca 3/ I. na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedol, že s maminkou mal dobrý vzťah, stretávali sa skoro každý deň, večer alebo ráno. Žalobca 3/ býva v susednom dome, nebolo dňa, že by sa nestretli, aj s deťmi. Mali najlepší vzťah, čo mohol byť. Zo začiatku im aj takmer každý deň varila, kým sa jeho manželka nenaučila variť. Veľmi im chýba, nikdy nezabudnú. O havárii sa dozvedel, keď robil v J.. Dostal telefonát od kamaráta, že sa stala havária. Vedel, že rodina bola v aute. Išiel na miesto nehody. Už ich zobrali do nemocnice. Kamarát policajť mu povedal, že musí byť silný, lebo sa stalo najhoršie. Išiel do nemocnice, tam sa dozvedel, že sú tam piati, nie šiesti. Tak sa dozvedel, že maminka už nežije. Už nevidí maminku, nestretávajú sa každý deň, nevie na to zabudnúť, je to ťažké. Po jej smrti bral tabletky na ukladnutie dva-trikrát, potom už nie. Na cintorín chodia aj s manželkou a deťmi dvakrát za mesiac. Otec odvtedy, ako nemajú maminku, chodí na cintorín každú nedeľu. Jeho rodičia mali veľmi dobrý vzťah, hádky boli len bežné ako v každej rodine, nič vážne. Otec nesie ťažko, že je sám v byte. Vzťah matky a sestry hodnotil žalobca 3/ ako dobrý, tri-štyrikrát do týždňa bola sestra na návšteve aj s manželom, je to ťažké aj pre sestru. Ku vzťahu matky a jej súrodencov uviedol, že s bratom mali dobrý vzťah, telefonovali si viackrát za mesiac, s Agneskou sa stretávali skoro každý deň. Stretávali sa, keď mali oslavy, svadby.

30. Žalobkyňa 4/ U. na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedla, že ona bola v aute pri havárii, pred ňou sestra zomrela. Všetci boli v bezvedomí, ona sa prebrala ako prvá, bolo to strašné, kričala, nikto neodpovedal. Volala manželovi, on švagrovi. Sestru vyložili k autu, tam ležala zakrytá plachtou, potom ju zobrali do nemocnice. Vzťah žalovanej 4/ so sestrou bol veľmi dobrý, každý deň prišla, dali si kávičku, podebatovali. Najprv boli v robote spolu, potom sestra išla do dôchodku, každý deň však prišla. Rodičia, ktorí v čase sestrinej smrti ešte žili, bývali so žalovanou 4/. Nehoda sa stala, keď boli darovať krv matke, ktorá bola chorá. A ešte dcéru pochovala. Za mesiac zomrela aj matka. Po sestrinej smrti sa všetko zmenilo. Žalobkyňa 4/ potrebovala lekársku pomoc. Šesťkrát bola u psychológa, nevedela to spracovať, bála sa sama doma. Lekár jej predpísal lieky na ukladnutie. Lieky začala brať až po nehode, predtým také lieky nebrala. Na cintorín chodí každý druhý týždeň. Vzťah sestry a jej manžela vnímala ako dobrý, kludne žili, vnúčence opatrovali. Problémy sú všade, ale nikto z nich nikdy neodišiel zo spoločnej domácnosti. On to znáša strašne zle, boli stále spolu, zostal sám, nevedel, čo ďalej. Priateľku nemá, na cintorín chodí každú nedeľu. Vzťah sestry a jej detí hodnotila žalobkyňa 4/ ako veľmi dobrý. Chodili na návštevy, oslavy, zabavili sa, sú veľká rodina. Deti navštevovali rodičov určite dva-tri krát do týždňa alebo sa zastavili cestou z roboty. Teraz chodia častejšie, dcéra varí aj I.. Pokiaľ ide o brata U., keď boli oslavy, krštenie, svadby, stále boli spolu, sú kmotrovci. Posledný čas navštevoval sestru zriedkavo, kým boli mladší, častejšie. Aj teraz, keď príde brat, ide pozrieť aj švagra. Aj brata jej smrť veľmi zasiahla. Žalovanej 4/ sestra veľmi chýba. Uviedla, že nemá nikoho. Brat je ďaleko. Sestra už nepríde na kávu. Aj keď išli z kostola, išla na kávu, podebatovali. Už nemá sestru, ani rodičov.

31. Žalobca 5/ U. na pojednávaní dňa 30.09.2020 uviedol, že v živote nestretol veľa takých ľudí, ako bola jeho sestra, takú skromnú, ústretovú, nekonfliktnú osobu. Že A. zomrela sa dozvedel od švagra. Išiel na miesto činu, volali mu, že už tam nikto nie je, že naozaj zomrela. Šiel potom k U., zostal tam dva týždne. Nikdy nezažil toľko zla a takú atmosféru, už by to nechcel zažiť. Všetko sa to začalo z lásky, nie je nič horšie, ako oznamovať matke v nemocnici, že sestra zomrela, keď jej boli darovať krv, a ona nemohla ísť ani na pohreb. Sestra A. ako dôchodkyňa mala vybavené, že sa bude starať o rodičov, všetko bolo optimálne, všetci sa tešili, ako sa všetko podarilo vybaviť a vyriešiť. Matka bola bojovníčka, bojovala s viacerými chorobami, ale ako prišla domov z nemocnice, začala sa opúšťať, začala sa obviňovať, že keby jej neboli darovať krv. Žalobca 5/ je presvedčený, že to vzdala a po pár týždňoch tiež zomrela. Žalobca 5/ so sestrou vyrastali spolu, mali približne vekovo rovnaké deti, jeho deti chodili často k sestre, trávil tam celé prázdniny. Keď boli mladší, chodili „dolu“ častejšie, na oslavy, na kúpalisko do Q.. V telefonickom kontakte boli, keď sa niečo stalo, keď to bolo potrebné, dva-trikrát do mesiaca. Žalobca nemusel po smrti sestry vyhľadať lekársku pomoc ani neužíval lieky. K vzťahu sestry a jej manžela - žalobcu 1/ uviedol, že boli ako puzzle. Navzájom sa dopĺňali, jeden bol taký, druhý taký, ale vždy si porozumeli. Nikdy neboli odlúčení ani nepodali žiadosť o rozvod manželstva. Smrť manželky žalobcu 1/ zasiahla neskutočne. Väčšina debát končí rozhovorom o tejto udalosti, smútkom a plačom. Predtým bol veselší, neraz povedal humornú poznámku, „srandu“, teraz je málo z jeho úst takýchto veselších

vecí. K deťom svojej nebohej sestry (žalobcom 2/ a 3/) uviedol, že to boli milujúce deti, ktoré mali dôvod mať radi matku, ktorá bola ústretová, starostlivá, nekonfliktná. Keď k nim prišli, málokedy tam nebolo niektoré z vnúčat. Teraz sa málokedy stane, že sa reč nezvrtnie na túto udalosť. K sestre U. alobca 5/ uviedol, že jeho sestry pracovali spolu, nikdy nezažil konflikt medzi nimi, alebo že by sa oni dve hádali. Sestra A. vždy skôr ustúpila. Na sestru U. to zapôsobilo, zostala sama ako sirota, bez sestry, a žalobca 5/ je ďaleko. Ona bola tiež v nemocnici. Neúčast' na pohrebe tiež zapôsobí.

32. Svedkyňa W. manželka žalobcu 3/, na pojednávaní dňa 24.11.2020 uviedla, že so žalobcom 3/ I. sú manželia 10 rokov. Vzťahy v rodine pred tragickým úmrtím A. svedkyňa označila za veľmi dobré, bola veľmi dobrá matka, starká. Žili so svokrom v dobrom, harmonickom vzťahu. S manželom nebývali s nebohrou v spoločnej domácnosti, ale bývajú vedľa seba, a to 10 rokov, odkedy sa s manželom zobrali. So žalobcom 1/ a jeho nebohrou manželkou boli v kontakte každý deň. Nebol deň, že by sa nevideli. Žalobca 1/ s manželkou žili pekne. Svedkyňa nemá vedomosť o žiadnych hádkach medzi nimi. Všetko robili spolu, v záhrade, veľmi si rozumeli. Smrť manželky žalobcu 1/ prežíval veľmi ťažko, tak ako oni. Dodnes sa s tým nevedia zmieriť. Svokor to zvláda veľmi ťažko, nie je už taký, ako bol predtým. Po tejto tragickej udalosti sú so žalobcom 1/ v kontakte každý deň. Svokor zvykne spomínať nebohú manželku každý deň. Každú nedeľu idú povinne na hrob na cintorín. Po smrti manželky bol svokor v nemocnici. Ťažko sa zmieroval so smrťou manželky, schudol, nejedol. Priateľku nemá, ani nebude mať, ako sa vyjadril. On mal jednu ženu a to bola svokra. Po svokrinej smrti svedkyňa alebo jej švagriná žalobkyňa 2/ žalobcovi 1/ berú obed, upratujú, ale perie si žalobca 1/ sám. Vzťah medzi nebohrou A. a jej deťmi žalobcami 2/ a 3/ svedkyňa vnímala ako veľmi dobrý, chodili tam skoro každý deň. Ako v každej normálnej rodine mali malé nedorozumenia, ale väčšie problémy alebo hádky nemali. Dcéra Y. navštevovala rodičov často, keď nie každý deň, tak každý druhý deň. Syn ani dcéra sa nevedia zmieriť s tým, čo sa stalo. Svedkyňa uviedla, že vidí na nich, ako s tým ťažko žijú. Dcéra Y. spomína matku, keď napríklad niečo varia alebo pečú, ako to matka dobre vedela. Matku často spomína aj jej manžel I.. Žalobca 3/ I. navštevuje hrob matky dvakrát za týždeň, keď má cestu do E.. Podľa názoru svedkyne sa so smrťou matky dodnes nezmierili. K vzťahu nebohej A. s jej súrodencami AF. svedkyňa W. uviedla, že každú nedeľu išla jej svokra do kostola, potom sa zastavila u U.. Keď išla na poštu, tiež sa zastavila, alebo oni prišli „hore“. Mala dobrý vzťah so sestrou, aj so švagrom, sestriným manželom. Po sestrinej smrti sa U. psychicky zrútila, chodila k doktorovi, aj k psychologičke. Aj sestra spomína nebohú pani A., napríklad keď sa sadilo, že A. vedela záhradu najlepšie urobiť alebo keď piekla. Pokiaľ ide o vzťah medzi nebohrou A. a bratom U., navštevovali sa, ale nie tak často, telefonicky však boli v kontakte, mali dobrý vzťah. Ani súrodenci sa so smrťou sestry nevedia vyrovnáť. Brat zvykol navštíviť pani A., keď chodili do Y. napríklad na B., ale zo G. nie tak často. Svedkyňa W. má na predlaktí pravej ruky vytetovaný krížik a číslice 2XXX, X a X. Tetovanie si nechala vyhotoviť v roku XXXX a rovnaké tetovanie má aj jej manžel I., aj žalobkyňa 2/ s otcom (žalobcom 1/).

33. Svedok ZR., manžel žalobkyne 4/, na pojednávaní dňa 24.11.2020 uviedol, že vzťah medzi EQ. bol dobrý, aj s jeho manželkou, keďže boli sestry, aj spolu robili. Keď A. chodila na svätú omšu, chodila k nim „pokecať si“, svedok bol prítom aj spolu s nebohým svokrom a svokrou. S deťmi Y. mali dobrý vzťah. Nevie, že by medzi nimi boli nejaké problémy. Ako v každej rodine určite boli aj menšie hádky. Po tej havárii bolo všetkým ľúto, čo sa stalo. Všetkým veľmi chýba, ten vzťah už nie je ako predtým, nestretávajú sa ako predtým, keď, tak na Vianoce alebo na nejaké podujatia. Žalobca 1/ k nim nechodieval tak často, ako chodila jeho manželka A., lebo so žalobkyňou 4/ robili spolu a mala u nich aj vlastnú mamu. Švagor (žalobca 1/) robil a nemal toľko času. Teraz sa so žalobcom 1/ nestretávajú tak často, ako keď nebohá A.ila. Po tejto udalosti je žalobca 1/ taký „do seba“, po tom, čo prežil. Určite mu manželka veľmi chýba. Po tragickej udalosti mal veľkú hnačku a aj „nervy“. Na nervy sa neliečil, tá hnačka, to bolo nervové, určite sa to prejavilo. Keď sa so žalobcom 1/ stretnú, snažia sa vyhnúť spomienkam na A.. Nebohá A. a jej sestra U. sa mali radi, spolu robili v škôlke. Každý deň boli spolu, nehádali sa. Boli tam nejaké nezrovnalosti, ale nič veľké, jedna druhej by neublížili, ako v každej rodine. A. bola v dobrej nálade, mala rada humor, stále si rozprávali žartíky, smiali sa. Po smrti sestry mala žalobkyňa 4/ problémy, chodila k psychologičke. Prestala chodiť do kostola, nerobilo jej to dobre, pretože so sestrou spolu sedávali v kostole. O mesiac jej zomrela aj matka, určite to na ňu psychicky vplývalo. Manželka chodí na cintorín, ale sestru už nechce často spomínať, pretože ju strata sestry bolí. K vzťahu nebohej A. a jej brata žalobcu 5/ U. svedok uviedol, že vychádzali dobre. Žalobca 5/ bol ďaleko, ale keď švagrovci prišli, väčšinou chodili k nim. A. sa snažila, aby tam vždy bola, aj jej manžel sa snažil. Vzťah mali dobrý. Čo sa týka detí RA., svedok uviedol, že s Y. nemali problémy, bola taká solídna, dosť rýchlo sa vydala. A. mala dobrý vzťah k obidvom deťom. Žalobkyňa 4/ navštevuje hrobové miesto svojej sestry raz za dva-tri týždne, väčšinou

chodia s manželom spolu, pretože on šoféruje a nechce, aby manželka chodila na bicykli, lebo sa môže stať nešťastie. Ani keď A. odišla pracovať do školy, sa stretnutia so sestrou nezmenili. Škola je od nich 100 metrov. V domácnosti sestry U. a jej manžela mala mamu. Keď išla do roboty alebo domov, tak sa u nich zastavila. Ak nie každý deň, tak každý druhý deň. Rodičia A. žili s nimi v spoločnej domácnosti 34 - 35 rokov. Svedok spolu s manželkou U. chodievali na návštevy do domácnosti EQ. a I. raz mesiac, raz za dva mesiace, nie tak často, keďže každý má svoju robotu. Keď boli sviatky, boli spolu celá rodina.

34. Svedkyňa Q., manželka žalobcu 5/, na pojednávaní dňa 24.11.2020 uviedla, že nebohú A. poznala veľmi dobre, bola to žena statočná, úžasná, pokorná, kľudná, takou by chcela byť aj ona. Zhruba tak isto, ako poznala A., poznala svedkyňa aj jej manžela žalobcu 1/ I.. Je to veľmi dobrý človek, pracovitý, ktorý robil všetko, aby sa jeho rodina mala čo najlepšie. Svedkyňa s manželom, žalobcom 5/, už dlhšiu dobu bývajú niekoľko kilometrov od svojej rodiny. Kým deti boli mladšie, navštevovali sa častejšie. Vzťah medzi A. a jej manželom I. bol fajn, super, vždy boli na seba milí. Posledných 15 rokov sem nechodievajú tak často, ale stretávajú sa na oslavách. Podľa svedkyne boli perfektní a vzorní manželia. Pre žalobcu 1/ je smrť manželky veľmi veľká strata. Svedkyňa si nevie predstaviť, ako funguje teraz, po tom, čo boli s A. takí naviazaní. Každé ich stretnutie od W. A. so žalobcom 1/ je objatie s veľkým plačom. Svedkyňa sa stretáva so žalobcom 1/ zakaždým, keď príde do Y., idú na cintorín a zastavia sa aj uňho. Cez sviatky, prázdniny, cez leto, na sviatok Všetkých svätých, keď sa dá, vždy sa tu zastavia. So žalobcom 1/ zvyknú spomínať A., toto chcela A., takéto mala plány. Ako bola koronakríza, so žalobcom 1/ sa nestretli. Svedkyňa vnímala nebohú EQ.ú a jej vzťah s deťmi tak, že (okrem nej samej) bola najlepšou mamou na svete, ktorá svoje deti milovala nekonečnou láskou. Jej svet to bola záhrada, zavárať, variť, piecť, mali veľmi pekný vzťah. A. mala dobrý vzťah aj so svojou sestrou U., boli z jednej dediny, mali sa rady ako sestry, vzťah medzi nimi bol veľmi dobrý. Čo sa týka vzťahu jej manžela (žalobcu 5/) a sestry A., svedkyňa ho popísala ako dobrý, vychádzali ako súrodenci v pohode. Manžel so sestrou A. telefonoval často, rozprávali sa po maďarsky, bolo to vždy úsmevné, bežné veci, kedy príde. Keď sa manžel dozvedel o smrti sestry, svedkyňa si myslela najprv, že zomrela svokra, ale keď povedal, že A., hneď sa obliekal. Bála sa o neho, pretože bolo strašne veľa snehu, cesta bola strašná. Išiel na miesto, zobralo ho to veľmi, ich všetkých. Všetci sa musia vyrovnáť so smrťou, musia sa s tým naučiť žiť, ale vyrovnáť alebo zabudnúť nie. A.asto spomínajú, čo by A., ako, prečo tu nie je. Svedkyňa uviedla, že si nevie predstaviť u Y. stratu maminy, bola im veľmi na pomoci. Veľmi chýba J., jej manželovi, U., s ktorou bola v jednej dedine. Ich rodinu jej smrť veľmi zasiahla.

35. Svedok E., manžel žalobkyne 2/, na pojednávaní dňa 26.05.2021 uviedol, že so svojím svokrom majú dobrý vzťah, keď môžu, pomôžu si, chodia k nemu štyrikrát do týždňa. Keď sú rodinné príležitosti, sú spolu. Vzťah medzi žalobcom 1/ a jeho manželkou bol dobrý, sem tam boli hádky, ale inak bol ich vzťah dobrý, žili ako normálni ľudia. Do ich domácnosti chodili s manželkou často, do týždňa aj 4-5-krát. Večer si zahrali karty alebo zavolali, keď im bolo treba pomôcť. Svokra im pomáhala, keď niečo potrebovali, keď manželka niečo nevedela, išla za ňou, jej pomoc bola všestranná. Po jej smrti chodili k žalobcovi 1/ často, lebo svokor potreboval pomôcť. Už nebolo také ako predtým, svokor bol nervóznejší a ťažko prekonával, že jeho manželka zomrela. Bolo mu ťažko, bol smutnejší, nechcel sa s rodinou rozprávať. Manželka mu chýba, spomína, ako by bolo dobre, keby tam bola s nimi. Medzi A. bol dobrý vzťah. Matka im chýba, keď sa stretnú, rozprávajú, ako by bolo dobre, keby tu bola s nimi. Smrť matky zasiahla manželku Y. tak, že v noci nemohla spať, stále spomínala, čo sa stalo, berie lieky, matka jej chýba. Pokiaľ ide o súrodencov A., za jej života sa v lete stretávali pri U. býva v G., a preto nechodil tak často, len 4-5-krát do roka. Keď prišli, išli k U. a tam sa všetci stretávali, niečo si navarili. Nebohá A. bývali v jednej dedine, preto sa stretávali častejšie. Súrodenci U. znášali smrť sestry ťažko, spomínali ako by bolo dobre, keby nebola tá nehoda a že by boli všetci spolu.

36. Svedkyňa X. na pojednávaní dňa 26.05.2021 uviedla, že A. bola jej susedka a najlepšia kamarátka. Jej manžel I. je jej sused, tiež najlepší kamarát, sú z jednej dediny, poznajú sa asi 33 rokov. Svedkyňa pozná aj ich deti. Jej sestra U., žalobkyňa 4/, je 23 rokov jej kolegyňa. Brata U. pozná menej, pretože bývajú ďaleko v G., ale tak raz do roka sa stretávajú. Svedkyňa dobre pozná aj syna I., keďže bývajú vedľa. Stretávajú sa každý týždeň, aj deti nosili do škôlky, kde svedkyňa pracuje. Svedkyňa uviedla, že do domácnosti žalobcu 1/ a A. chodila aj trikrát do týždňa, keď niečo A. kúpila, prišla jej to ukázať. Boli blízke kamarátky, chodili spolu na výlety, na kultúrne podujatia, bola aktívna v dedine. A. a jej manžel žili veľmi dobre, ukážkovo, neboli medzi nimi hádky, ak len o hlúpostiach, nič vážne. K tomu, ako sa dozvedela o tragickej smrti pani P., svedkyňa uviedla, že bola doobedu doma, pretože do práce chodí až poobede. Manžel išiel do dediny, prišiel domov a povedal, že nevie, či je to pravda, ale že P. havarovali.

Svedkyňa pozrela rýchlo na internet, či nie je niečo vypísané, ale bolo tam, že v S., tak si myslela, že to nemôže byť to isté. Trochu sa ukludnila, ale mala zlý pocit, preto zabehla k W. manželke, ktorá bola doma, tá už plakala. Čakali, potom volal domov I., že voľakto asi aj zomrel, ale nevedel povedať, kto. Svedkyňa išla domov a bola pozrieť aj v práci, aj tam už všetci plakali. Aj U. bola v aute, aj ostatných svedkyňa poznala. Potom sa jej to potvrdilo, že to bola A.. Aj po smrti A. bola svedkyňa s jej rodinou v kontakte, pomáhala pri pohrebe, zanesla koláče, aj jedlo. So žalobcom 1/ sa stretla v ten deň, celý deň bola u neho. S ním sa stretáva každý deň, každý deň po tom s ním bola v kontakte. Často sa uňho stretáva aj s jeho dcérou Y. - žalobkyňou 2/, ktorá mu perie, aj nosí jedlo. So žalobcom 3/ I. sa svedkyňa stretne niekedy aj dvakrát do týždňa, je u nich na dvore. So žalobkyňou 4/ U. spolu pracujú, iba cez víkendy nie sú spolu, a so žalobcom 5/ U. sa stretli na B. alebo 1. novembra. Smrť manželky na žalobcu 1/ dopadla veľmi ťažko a A. im veľmi chýba, nikomu zle neurobila. Vypekala pre rodinu. Aj keď je žalobca 1/ u nich, nechcú o nej stále hovoriť, ale vždy je medzi nimi. So žalobcom 1/ sa navštevujú týždenne aj 2-3 razy. Keď sa spolu stretnú, vždy A. spomínajú, aj si spolu poplačú. Svedkyňa uviedla, že po smrti manželky musel žalobca 1/ navštíviť psychológa, mal nejaké psychické problémy, bolo mu naozaj ťažko. A. nakupovala, všetko vybavovala, varila. Keď on prišiel z roboty, vždy mal navarené, len si sadol k stolu. Ona aj v záhrade robila, aj na dvore, mali tam krásne, ona bola čiperná. Žalobca sa s jej tragickou smrťou jednoznačne nevyrovnal, hneď plače, s tým sa nedá vyrovať ani o 10-20 rokov. Žalobca 1/ jednoznačne nemá žiadnu novú známosť. Vyjadril sa, že on už nikdy nikoho nechce. Predtým mával žalobca 1/ lepšiu náladu, často „srandoval“. Svedkyňa uviedla, že nehovorí, že teraz to vôbec nie je, ale je to oveľa menej. Manželka mu strašne chýba, oni boli tak zvyknutí, že všade spolu chodili, na predstavenia, zábavy, do kostola, na kúpaliská. Vzťah A. a jej detí Y. vnímala svedkyňa ako veľmi dobrý, A. varila pre deti, vnúčatá boli u nej. Bola rada, keď mohla pomôcť. Y.asto k nim chodila, skoro každý deň ju tam videla, I. tiež. Deti sa so smrťou matky nevyrovnali, s tým sa nedá vyrovať. Všetci boli v šoku, deti aj dospelí. Deti zvyknú svoju matku spomínať vždy a iba v dobrom. Ona bola dobrá duša, mala veľké plány, keď bude v dôchodku, kde pôjdu, čo spravia, že dom prerobia. Svedkyňa uviedla, že žalobca 1/ chodí na cintorín každú nedeľu. Pokiaľ ide o žalobkyňu 2/, to svedkyňa nevedela presne uviesť, koľkokrát a ako často chodí na cintorín, ale kvety na hrobe videla, takže asi na cintorín chodia. Pokiaľ ide o vzťah A. a jej sestry U., svedkyňa uviedla, že boli veľmi dobré sestry, A. chodila k U. viac, mala viac času, pretože už bola na dôchodku, aj keď išla do obchodu, sa tam zastavila, aj mama im v tom čase ešte žila. Svedkyňa bola veľakrát pri tom, keď sa stretli. Žalobkyňa 4/ znášala smrť sestry veľmi zle, dlho o tom nechcela ani rozprávať, musela navštíviť aj psychológa. Potom sa mala lepšie a začala o nej rozprávať. Sestre U. veľmi chýba a aj veľmi „šanuje“, čo sa stalo, obviňuje aj seba, lebo aj ona bola s nimi pri nehode, že na čo tam šli, že nemali ísť. Sestra sa s touto stratou doposiaľ nevyrovнала. Keď mal prísť brat U. už deň predtým vypekala, čakala ich, išla k mame. Ich vzťah s bratom bol veľmi dobrý. Od smrti A. sa svedkyňa s bratom AJ. žalobcom 5/ stretla iba raz u žalobkyne 4/, pričom vtedy spomínal sestru A. Svedkyňa X. boli najlepšie kamaráty. Uviedla, že jej mohla povedať všetko a vedela, že to nebude vedieť celá dedina. Keď sa vydala do dediny, hneď k nej A. bola milá. Dôvernými kamarátkami boli určite 25 rokov. Spolu rodiny navzájom oslavovali narodeniny. Pokiaľ ide o vzájomné rodinné vzťahy EQ. a príslušníkov jej rodiny, neboli medzi nimi žiadne konflikty a žili ako harmonická rodina.

37. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vec nasledovne právne posúdil:

38. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

39. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

40. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

41. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

42. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

43. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

44. Podľa 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

45. Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

46. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

47. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

48. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

49. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

50. Podľa § 853 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

51. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

52. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

53. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

54. Podľa § 24 ods. 1 zákona o PZP, poisťný garančný fond sa tvorí z príspevkov členovkancelárie podľa § 20 ods. 5, z mimoriadnych príspevkov podľa § 20 ods. 6 a z poisťného podľa § 16.

55. Podľa § 24 ods. 2 písm. e) zákona o PZP, kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie, s výnimkou cudzozemského motorového vozidla, ktoré sa spravidla nachádza na území iného členského štátu; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 24a a 24b.

56. Podľa § 24 ods. 3 zákona o PZP, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

57. V konaní nebolo sporné, že pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXX7 zomrela A. a tiež nebolo sporným, že dopravnú nehodu zavinil zamestnanec žalovaného 1/ pri plnení pracovných povinností, pričom bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným z prečinu usmrtenia, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Bolo preukázané, že žalovaný 1/ mal v čase dopravnej nehody uzatvorenú so žalovaným 2/ zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená.

58. Nesporným tiež bolo, že poškodená A. bola v čase smrti manželkou žalobcu 1/ I., matkou žalobkyne 2/ Y. a žalobcu 3/ I. a sestrou žalobkyne 4/ U. a žalobcu 5/ U..

59. V konaní nebolo sporným, že žalovaný 1/ zodpovedá za zásah do osobnostných práv žalobcov podľa § 13 OZ, namietal však výšku uplatneného nároku. Spornou zostala tiež otázka, či v predmetnej veci svedčí pasívna vecná legitímácia len žalovanému 1/ alebo aj žalovaným 2/ a 3/.

60. Žalobcovia sú nesporne fyzickými osobami v postavení blízkych príbuzných, ktorí sú v zmysle uvedených zákonných ustanovení osobami oprávnenými domáhať sa ochrany voči neoprávneným zásahom do ich práva na ochranu osobnosti v zmysle § 11, § 13 a § 16 OZ ako pozostalé osoby po poškodenej A..

61. Súd dospel k tomu záveru, že z dôvodu protiprávneho konania zamestnanca žalovaného 1/, ktorým zasiahol do osobnostných práv žalobcov, je s poukazom na analogiu legis, t.j. na ustanovenie § 853 ods. 1 OZ v spojení s § 420 ods. 2 OZ, daná pasívna legitímácia žalovaného 1/ ako jeho zamestnávateľa, nakoľko uvedený zásah do osobnostných práv žalobcov bol spôsobený osobou, ktorá bola použitá právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, a preto sa takýto zásah považuje za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Súd pritom podporne poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26.09.2013, podľa ktorého „dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Analogicky (§ 853 Občianskeho zákonníka v spojení s § 420 ods. 2 tohto zákonníka), pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou (pozn.: pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť, je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti). Rovnaký právny názor je zastávaný aj v už spomenutej publikácii Československé občianske právo, I. zväzok, Obzor Bratislava 1973, str. 167a 168 a tiež v Zborníku III. Najvyššieho súdu, SEVT 1980, str. 182. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 23. augusta 2007 sp. zn. I. ÚS 137/07 uviedol, že „podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420, ako aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka)“.

62. Pri uplatňovaní nárokov z náhrady škody platí zásada, že poškodený musí uplatniť svoje právo voči tomu, kto za škodu zodpovedá, t. j. voči poisťovateľovi. Poisťovateľ plní poškodenému namiesto poisťovateľa. Iba výnimočne má poškodený priame právo na náhradu škody voči poisťovateľovi a to, ak tak ustanovujú osobitné predpisy. Takýmto osobitným predpisom je zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý v § 15 stanovuje, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Poškodení tak môžu náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať od poisťovateľa škodcu

alebo od poisťovateľa. Voľba je výlučne na oprávnenej osobe. Ide teda o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie proti dvom subjektom, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu. Proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené právnym predpisom. Pokiaľ sa teda žalobcovia rozhodli uplatniť svoj nárok voči žalovanému 1/ ako škodcovi a tiež voči žalovanému 2/ ako jeho poisťovateľovi, je to ich oprávnenie.

63. Pokiaľ ide o žalovaného 3/ - Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, zo skutkového stavu prejednávanej veci vyplýva, že k dopravnej nehode dňa 01.02.2017 došlo na území Slovenskej republiky, a táto bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla vo vlastníctve maďarskej právnickej osoby (žalovaného 1/) vodičom - občanom Q. (zamestnancom), ktorému nevznikla pri prevádzke na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie (§ 16 od. 1 zákona o PZP). Predmetný skutkový stav podlieha pod právny režim zákona o PZP a smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, pretože na daný stav sa aplikuje tzv. systém zelenej karty, ktorý upravuje mechanizmus náhrady škody osobám, ktoré boli poškodené prevádzkou cudzozemského vozidla.

64. Správa poistného garančného fondu je najdôležitejšou kompetenciou Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Poistný garančný fond je financovaný z riadnych a mimoriadnych príspevkov členov Slovenskej kancelárie poisťovateľov a poistného, ktoré Slovenská kancelária poisťovateľov vyberie na základe poistnej zmluvy o hraničnom poistení. Z poistného garančného fondu sa hradia škody, ktoré boli spôsobené prevádzkou motorového vozidla, avšak z akéhokoľvek dôvodu škodu nehradia poisťovatelia. Prípacom plnenia z garančného fondu je aj náhrada škody za cudzozemské vozidlá, ktoré spôsobili na území W. škodu, pričom tieto vozidlá sú poistené v zahraničí.

65. Úlohou súdu bolo vysporiadať sa s námietkou žalovaných 2/ a 3/ o nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie. Vystáva otázka, či pod pojem „škoda na zdraví“ je možné subsumovať aj nemajetkovú ujmu v zmysle ustanovení § 11 a 13 OZ, lebo túto skutočnosť žalovaní 2/ a 3/ namietali.

66. S námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných 2/ a 3/ sa súd nestotožňuje a má za to, že pasívna legitímácia žalovaného 2/ je daná tým, že tento je poisťiteľom žalovaného 1/, a povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch mu vyplýva z ustanovenia § 15 v spojení s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP, a to s prihliadnutím na účel tohto zákona a zmysel uvedeného typu poistenia. Pasívna vecná legitímácia žalovaného 3/ Slovenskej kancelárie poisťovateľov sa odvíja tiež od ustanovenia § 24 ods. 2 písm. e) a § 24 ods. 3 zákona o PZP.

67. Podľa názoru súdu je pojem „škoda“ v zmysle zákona o PZP potrebné vykladať extenzívne a eurokonformne tak, že zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život, spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov.

68. Žalovaní 2/ a 3/ vo svojich písomných podaniach poukazovali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „počnúc rozhodnutím sp. zn. 4 Cdo 168/2009 až po rozhodnutie sp. zn. 8 Cdo 219/2016“, podľa ktorých povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nepokrýva náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej pozostalým po obeti smrtelnej dopravnej nehody zásahom do ich práva na súkromie a rodinný život. Preskúmaním veci však súd dospel k záveru, že v ďalšom období sa súdna prax najvyššieho súdu odklonila od uvedeného záveru a prostredníctvom eurokonformného výkladu zákona o PZP sa priklonila k záveru o danosti pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých z povinného zmluvného poistenia. V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 (publikované pod R 61/2018), ktorého právna veta znie: „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „pri výklade pojmu škoda pre účely ZoPZP treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve. Zodpovednostný zákon bol totiž výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené t. č. platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/

ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie "ujmy alebo škody", či používa termíny "akákoľvek ujma alebo škoda" alebo „akákoľvek škoda“. Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú aj nemajetkovú“.

69. Na základe právneho názoru vysloveného v rozsudku sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k rovnakým záverom aj v ďalších rozhodnutiach, a to sp. zn. 2Cdo/33/2017, sp. zn. 6Cdo/143/2017, sp. zn. 6Cdo/206/2017, sp. zn. 6Cdo/80/2018, sp. zn. 8Cdo/6/2018 a sp. zn. 8Cdo/177/2018 a tiež sp. zn. 8Cdo/118/2019 zo dňa 17.06.2019, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „považuje označené rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 6 MCdo 1/2016, 6 Cdo 143/2017, 6 Cdo 206/2017, 8 Cdo 6/2018 za rozhodnutia, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, od ktorej sa odvolací súd neodklonil. Touto ustálenou praxou bol zároveň prekonaný právny názor uvedený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 168/2009, 4 Cdo 139/2011, 8 Cdo 219/2016, 3 Cdo 172/2012 a sp.zn. 3 Cdo 301/2012“.

70. Súd tiež poukazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/206/2017 zo dňa 27.02.2018, z ktorého vyplýva, že „za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v dovolaní namietanej právnej otázky pasívnej legitímácie žalovanej 2/ považovať predovšetkým rozsudok ESD C-22/12 vo veci Haasová zo dňa 24. októbra 2013, v ktorom ESD vyslovil záver, že príslušné ustanovenia smerníc (Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972, Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005 a tiež Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990) o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu (v zmysle hmotnej i nehmotnej ujmy) upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Inak povedané, podľa názoru ESD, ak vnútroštátne (slovenské) právo upravuje v týchto prípadoch (dopravných nehôd) zodpovednosť poisteného v dvoch právnych inštitútoch, a to v inštitúte zodpovednosti za škodu ako aj v inštitúte zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musia byť oba tieto druhy zodpovednosti predmetom poistného krytia.“.

71. K rovnakému záveru o nevyhnutnosti tzv. eurokonformného výkladu pojmu škoda na zdraví vo vzťahu k rozsahu poistného krytia povinného zmluvného poistenia podľa zákona o PZP aj na nemajetkovú ujmu pozostalých a tým súčasne k danosti pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v týchto sporoch sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/206/2015 zo dňa 29.04.2015, III.ÚS/646/2015 zo dňa 16.12.2015, sp. zn. I.ÚS/474/2016 zo dňa 17.08.2016, sp. zn. III.ÚS/666/2016 zo dňa 11.10.2016, sp. zn. II.ÚS/847/2016 zo dňa 10.11.2016 a sp. zn. III.ÚS/610/2017 zo dňa 10.10.2017).

72. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.12.2018 sp. zn. II. ÚS 695/2017, v ktorom sa konštatuje, že „Občiansky zákonník v § 442 pojem „škoda“ síce priamo nedefinuje, ale vymedzuje ju nepriamo, a to tým spôsobom, že ustanovuje rozsah jej náhrady (nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk), pričom na § 442 nadväzujú ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré ďalej konkretizujú povahu nárokov na náhradu škody a rozsah ich náhrady. V tejto súvislosti je predovšetkým relevantné znenie § 444 Občianskeho zákonníka, z obsahu ktorého vyplýva, že pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia, teda zjavne nároky svojou povahou nehmotného charakteru, čo signalizuje, že Občiansky zákonník vo všeobecnej rovine v súvislosti používaním pojmu „škoda“ nerobí žiadny rozdiel medzi hmotnou (materiálnou) a nehmotnou (imateriálnou) škodou. Keďže Občiansky zákonník nie je konzistentný pri používaní pojmov škoda a ujma, nemožno z tejto skutočnosti robiť ďalekosiahle závery v tom smere, že škodou je v zmysle občianskoprávnej úpravy len hmotná (materiálna) ujma. Z uvedeného potom vyplýva, že Občiansky zákonník významovo s pojmom škoda nespája iba materiálnu škodu, čo v okolnostiach danej veci znamená, že z právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku ani z právnej úpravy

obsiahnutej v zákone č. 381/2001 Z. z. nevyplýva nič, čo by bránilo takej interpretácii pojmu „škoda“, ktorý by v rámci svojho obsahu zahŕňal škodu majetkovú, ako aj škodu nemajetkovú.“.

73. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-22/12 z 24.10.2013 S. sa právne predpisy členských štátov, ktoré sa týkajú poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám, obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

74. Pre posúdenie okolnosti, či povinné zmluvné poistenie sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy, je podstatné, či vnútroštátne právo umožňuje priznať náhradu nemajetkovej ujmy pre pozostalé osoby bez ohľadu nato, či toto právo je upravené v ustanoveniach týkajúcich sa náhrady škody alebo v inej časti Občianskeho zákonníka. Vnútroštátne právo Slovenskej republiky umožňuje s poukazom na ustanovenie § 11 a 13 Občianskeho zákonníka priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy pozostalým osobám a za eurokonformný výklad možno považovať taký výklad pojmu náhrada škody, resp. škoda na zdraví, ktorý v sebe zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy. Ak vnútroštátne právo umožňuje pozostalým po obeti dopravnej nehody požadovať náhradu nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla. Poistenie zodpovednosti teda kryje aj nároky pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ a pozostalí môžu tieto nároky v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP uplatniť priamo proti poisťovateľovi.

75. Vzhľadom na vyššie uvedené a citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky je rozhodovacia prax súdov v Slovenskej republike v otázke pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých obetí dopravných nehôd potrebné považovať za ustálenú, súd nemal dôvod sa od tejto ustálenej rozhodovacej praxe odkloniť a dospel k záveru, že tak žalovaný 2/, ako aj žalovaný 3/ sú pasívne vecne legitimovaní v tomto spore z dôvodu, že náhrada nemajetkovej ujmy je predmetom poisťného krytia podľa zákona o PZP.

76. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnúť pritom na dve hľadiská a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to ako na strane žalobcov, tak aj na strane žalovaných. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti, pričom slovenský právny poriadok nepozná minimálnu ani maximálnu hranicu výšky finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 OZ, a to najmä z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov. V danom prípade nespochybniteľne došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov v tej najhoršej možnej intenzite, keď zásah nie je možné odčiniť len ospravedlnením, či prinavrátením do pôvodného stavu. Vzhľadom k tomu, že došlo k usmrteniu ich manželky, matky a sestry, z hľadiska pozostalých trestnoprávna ochrana je nedostatočná, rovnako ako klasická občianskoprávna ochrana prostredníctvom náhrady škody, s poukazom na citovú ujmu vzniknutú žalobcom a na postavenie ich manželky, matky a sestry v rodine.

77. Ako bolo uvedené vyššie, pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 OZ taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodnutí vychádzať ex offo. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Všeobecne platí, že spôsob ochrany osobnosti musí byť primeraný povahe zásahu, pričom nutnosťou je stanoviť mieru závažnosti zásahu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva

došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila.

78. Pokiaľ ide o závažnosť ujmy vzniknutej žalobcom, súd má za to, že v ich prípade došlo k nenapraviteľnej ujme, ktorú možno len zmierniť priznaním peňažnej satisfakcie, pretože žiaden ľudský život nemožno finančne ohodnotiť. Zároveň súd zohľadnil tak závažnosť ujmy, okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik nemajetkovej ujmy, mieru zavinenia, ale aj to, v akej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k dotknutým osobám uvedená satisfakcia pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu tak, aby nedošlo k zneužitiu tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Priznanie nemajetkovej ujmy nie je reparáciou, ale len satisfakciou, lebo akákoľvek priznaná suma by nemohla žalobcom nahradiť príbuznú. Nakoľko priznanie nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom Občiansky zákonník nestanovuje jej výšku, priznané finančné zadostučinenie musí byť primerané, lebo jeho zmyslom nie je byť finančnou zábezpečkou, zdrojom obživy, ani náhradou príjmu a nemôže tiež viesť k neprimeranému obohacovaniu sa.

79. V prípade žalobcov vznikla nenapraviteľná ujma, a to smrťou manželky žalobcu 1/, matky žalobcov 2/ a 3/ a sestry žalobcov 4/ a 5/, ktorú nie je možné odškodniť inak ako priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch. Závažným spôsobom bolo dotknuté ich právo na súkromný a rodinný život, pričom je nespochybniteľné, že negatívny zásah do tejto osobnostnej sféry na nich pôsobil zraňujúco. Pri určení samotnej výšky priznanej nemajetkovej ujmy vychádzal súd zo skutočnosti, že smrťou A. bola žalobcom spôsobená trvalá a neodstrániteľná ujma, pretože sa pretrhla väzba k ich najbližšiemu človeku.

80. V čase nehody mala nebohá A. 62 rokov, bola krátko starobnou dôchodkyňou. Na dôchodku mala veľké plány, kam pôjde, čo všetko urobí, ako prerobí dom. Žila usporiadaným rodinným životom so žalobcom 1/ v spoločnej domácnosti, ich vzťah bol obzvlášť silný, keď všetky činnosti podnikali ako manželia spoločne. V domácnosti žili sami, pretože ich dve už plnoleté deti (žalobcovia 2/ a 3/) sa osamostatnili a mali vlastné rodiny, avšak prakticky na dennej báze sa stretávali, keďže žalobca 3/ žije v susedstve rodičov a žalobkyňa 2/ navštevovala rodičov približne každý druhý deň. Rodina žila súdržne, mali medzi sebou veľmi dobré vzťahy, vzájomne si pomáhali, čo jednoznačne potvrdili výpovede žalobcov 1/ až 5/ aj vypočutí svedkovia. Nebohá A. bola veľkou oporou pre svoju rodinu, keďže zabezpečovala chod domácnosti, starala sa o dvor a záhradu, bola nápomocná svojim deťom, aj pri výchove vnúčat, istý čas aj zabezpečovala stravu pre synovu rodinu. Po náhlejšej a nečakanej smrti príbuznej žalobcovia 1/ až 5/ prežívali rôzne emócie, najmä bolesť a smútok z jej straty. Uvedli, že ich životy sa zmenili, pretože manželka, matka a sestra im veľmi chýba, s jej smrťou sa nevedia zmieriť a nemôžu na ňu zabudnúť. Aj vypočutí svedkovia potvrdili, že s rodinou naďalej udržiavajú kontakt, ale už to nie je tak ako predtým. Žalobcovia sú aj pri stretnutiach smutní, lebo nebohá manželka, matka a sestra im chýba, často ju spomínajú, ako by sa v tej-ktorej situácii zachovala, čo by urobila, keďže bola veľmi zručná v domácich prácach, pri varení aj pečení, v práci v záhrade, bola starostlivá, obetavá a nekonfliktná osoba. Obzvlášť ťaživé pre celú rodinu boli okolnosti, za ktorých sa stala dopravná nehoda, ktorá sa udiala pri návrate z nemocnice, kde boli viacerí členovia rodiny a ich známi (vrátane nebohej A. a jej sestry žalobkyne 4/ U.) darovať krv pre matku A. ktorá trpela závažnou chorobou a ktorá si následne túto skutočnosť (prečo jej boli darovať krv) vyčítala a o mesiac po nehode tiež umrela.

81. Žalobca 1/ po smrti manželky trpel zdravotnými ťažkosťami, o čom doložil do súdneho spisu lekárske potvrdenia, a schudol 5 kilogramov. Cíti sa osamelý, manželka mu chýba, keďže všetko robili spolu a mali spoločné plány na dôchodok. Často ju spomína pred rodinou aj priateľmi, každý jeho rozhovor sa končí touto témou a následným plačom. Žije sám, pomáhajú mu však deti, najmä dcéra, ktorá otcovi nosí stravu a upratuje.

82. Žalobkyňa 2/ po smrti matky nevedela zvládnuť situáciu bez užívania upokojujúcich liekov, nemohla spať. Matka jej chýba, keďže jej pomáhala radami aj osobou pomocou vrátane starostlivosti o deti. Po smrti matky prevzala starostlivosť o otca, ktorého často navštevuje aj z dôvodu, že otec sa cíti osamelý.

83. Žalobca 3/ nevie zabudnúť na matku, s ktorou sa stretával každý deň, keďže žili v bezprostrednom susedstve a matka im pomáhala, napríklad aj každodennou prípravou stravy v začiatkoch manželstva žalobcu 3/ a jeho manželky. Po smrti matky krátko užíval lieky na upokojenie.

84. Žalobkyňa 4/ bola priamou účastníčkou dopravnej nehody, pri ktorej zomrela jej sestra A.. Okrem toho, že utrpela početné zranenia, z ktorých sa podľa trestného rozhodnutia liečila tri mesiace, musela podstúpiť psychologickú liečbu a užívať lieky, keďže uvedenú udalosť nevedela vnútorne spracovať, pretože so sestrou boli v každodennom kontakte aj ako kolegyne, pričom sestra v domácnosti žalobkyne 4/ často navštevovala aj vlastných rodičov, ktorí tam žili. Po smrti sestry a neskôr aj strate rodičov s ohľadom na vzdialenosť bydliska brata U. sa žalobkyňa 4/ cíti ako sirota.

85. Žalobca 5/ bol v ostatnom období pred smrťou sestry s A. v kontakte najmä telefonicky, keďže býva v G.. Obzvlášť citlivo vnímal smrť sestry aj s dopadom na svoju matku, ktorá bola v čase smrti dcéry A. v nemocnici a z toho dôvodu jej boli príbuzní darovať krv, pričom pri návrate došlo k dopravnej nehode. Smrť dcéry, ktorej nemohla ísť ani na pohreb, jej oznamovali ešte počas hospitalizácie, pričom si túto tragickú udalosť vyčítala a o niekoľko týždňom tiež zomrela. Po pár týždňoch po sestre tak stratil aj matku. Po smrti sestry zostal rodine dva týždne nápomocný. Sestra A. mu chýba a často ju spomínajú.

86. Súd všetky tieto okolnosti zohľadnil pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy a jej náhradu stanovil u žalobcov rozdielne z týchto dôvodov:

87. U žalobcu 1/ zohľadnil stratu manželky v čase, keď k nej došlo krátko po jej nástupe do starobného dôchodku. Manželka žalobcu bola zdravá (v deň smrti bola darovať krv príbuznej), rodinne založená, starostlivá a obetavá. V rodine vládli pevné rodinné vzťahy, smrť nebohej zasiahla všetkých žalobcov, keďže s manželkou, matkou a sestrou prežívali každodenné radosti a starosti, boli v neustálom kontakte, preto je jej strata nenahraditeľná. Žalobca 1/ však stratil manželku a z tohto hľadiska súd vyhodnotil, že jej smrťou došlo k najintenzívnejšiemu zásahu do jeho osobnostnej sféry. Manželia viedli samostatnú domácnosť, v ktorej zostal žalobca 1/ žiť sám. Smrťou manželky došlo v súkromnom a rodinnom živote žalobcu 1/ k následkom, ktoré sú trvalé a neodstrániteľné. Následkom dopravnej nehody bola náhla smrť manželky, s ktorou dlhé roky viedol usporiadaný a bohatý rodinný život, v ktorom si boli navzájom oporou a spoločne plánovali stráviť svoj dôchodkový vek. Tým došlo k nenapraviteľnej ujme v rodinnom a súkromnom živote žalobcu 1/ spočívajúcej v strate milovanej manželky a spoločného rodinného života s ňou, bola narušená celistvosť jeho rodiny a bolo zasiahnuté do jeho súkromného a rodinného života s trvalými a nenapraviteľnými následkami. Žalobca 1/ tiež utrpel citovú ujmu, ktorá nepochybne spočíva v pociťovaní nesmierného smútku a šoku zo smrti milovanej osoby. Súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že vzhľadom na vek žalobcu 1/ sa mu s touto skutočnosťou vzhľadom na plynutie času zrejme nepodarí vysporiadať do takej miery, aby si eventuálne našiel novú životnú partnerku, čo žalobca 1/ úplne vylučuje a túto skutočnosť potvrdili aj ostatné vyslúchané osoby. Z vyššie uvedeného dôvodu je podľa názoru súdu strata blízkej osoby u žalobcu 1/ najväčšia a súd mu z tohto dôvodu priznal na náhrade nemajetkovej ujmy sumu 15.000,- Eur.

88. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov 2/ a 3/ súd prihliadol na skutočnosť, že tragická smrť matky je pre dieťa mimoriadnym zásahom do jeho osobnostných práv bez ohľadu na vek, a teda u žalobcov 2/ a 3/ došlo k nesmiernu vážnej ujme spočívajúcej v strate rodiča, čím sú do budúcnosti ochudobnení o rodinný život a ochudobnení aj po citovej stránke, pričom ide o stratu nezvratiteľnú. Súd mal preukázané, že vzťahy medzi žalobcami 2/ a 3/ a ich nebohou matkou, ako vyplynulo z výpovedí žalobcov aj zo svedeckých výpovedí, boli mimoriadne dobré, poznačené najmä vzájomnou všestrannou pomocou. Neuniklo pozornosti súdu, že žalobca 3/ aj žalobkyňa 2/ vo svojej výpovedi označovali svoju matku „maminka“. Súd však rovnako prihliadol na okolnosť, že žalobcovia 2/ a 3/ boli plnoletí, zárobkovo činní, teda neboli finančne závislí od príjmu zomrelej matky a už niekoľko rokov nevedli s rodičmi spoločnú domácnosť. Preto súd priznal žalobcom 2/ a 3/ náhradu nemajetkovej ujmy, každému po 9.000,- Eur.

89. U žalobkyne 4/ prihliadol súd na skutočnosť, že táto bola nielen sestrou, ale dlhé obdobie aj kolegyňou nebohej A.j, mali spolu blízky citový vzťah, každý deň boli v osobnom kontakte, a to aj v čase, keď A. nastúpila do starobného dôchodku. Na túto žalobkyňu smrť jej príbuznej zapôsobila obzvlášť silno, keďže osobne bola účastníčkou dopravnej nehody, pri ktorej zahynula jej sestra, sama utrela ťažké zranenia, ako vyplýva z opisu skutku v rozhodnutí trestného súdu, v dôsledku liečenia ktorých sa ani nemohla zúčastniť pohrebu svojej sestry. V dôsledku prežitej traumy o sestre istý čas nemohla ani rozprávať, ktorá skutočnosť sa zmenila až po absolvovaní psychoterapie a užívaní predpísaných liekov, pričom o absolvovanej liečbe svedčí predložená lekárska správa. Preto súd žalobkyňu 4/ priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur.

90. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy o žalobcu 5/ prihladol súd na skutočnosť, že vzhľadom na vzdialenosť jeho bydliska (G.) bol so svojou sestrou, nebohou A.u, najmä v telefonickom kontakte a hoci v minulosti, kým boli ich deti malé, sa navštevovali častejšie, neskôr sa ich stretávanie obmedzilo najmä na veľké sviatky (Vianoce, Všetci svätí) alebo rodinné oslavy, kedy sa všetci ako rodina spoločne stretávali v domácnosti sestry U., kde žili aj ich rodičia. A hoci vzťahy medzi žalobcom 5/ a jeho nebohou sestrou A. je možné hodnotiť ako dobré, rodinné a súrodenecké, tieto z pochopiteľných dôvodov spôsobených vzdialenosťou nedosiahli intenzitu vzťahov ako s ostatnými žalobcami. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi 5/ sumu vo výške 3.000,- Eur.

91. U pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobcov súd prihladol na skutočnosť, že vodič motorového vozidla prejavil ľútosť nad smrťou obete, na súdnom pojednávaní pred trestným súdom sa ospravedlnil. Je nepochybné, že nebohá A. nemala podiel na dopravnej nehode, pričom porušenie právnych predpisov nebolo konštatované ani u vodiča motorového vozidla, v ktorom sa viezla. Naopak, bolo konštatované výlučné zavinenie žalovaného 1/ (resp. jeho zamestnanca), ktorý smrť poškodenej zavinił porušením viacerých povinností uložených mu právnymi predpismi v cestnej premávke.

92. Pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd zobral do úvahy aj majetkové pomery vinníka, teda žalovaného 1/ (k tomu vid' aj nález Ústavného súdu Českej republiky s 09.08.2016, sp. zn. I. ÚS 3456/15), ktorý však svoje majetkové pomery nijakým spôsobom nepreukazoval, na nedostatok finančných prostriedkov na ich úhradu nepoukazoval, namietal však výšku uplatneného nároku. Súd prihladol aj na pomery žalovaného 2/, ktorým je poisťovňa, a žalovaného 3/, ktorým je Slovenská kancelária poisťovateľov, ktoré vznik udalosti nijakým spôsobom nezavinili, neboli na nej účastní a sú subjektom odlišným od pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobcov. Žalovaný 2/ je silným a stabilným subjektom pôsobiacim v oblasti poisťovníctva. Slovenská kancelária poisťovateľov je právnická osoba založená na základe zákona o PZP, ktorá plní úlohy podľa tohto zákona, okrem iného spravuje poisťný garančný fond určený aj na odškodnenie poškodených v prípade cudzozemského motorového vozidla, ktorému nevznikla povinnosť uzatvoriť hraničné poistenie pre územie Slovenskej republiky. Poisťný garančný fond je tvorený z príspevkov členov kancelárie, z mimoriadnych príspevkov a z poisťného z hraničného poistenia, pričom jeho výška sa počíta rádovo v miliónoch eur. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy tak nie je vzhľadom na pomery žalovaných neprimeraná a nepôsobí likvidačne.

93. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov 1/ až 5/ vychádzal súd aj z právoplatných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, pričom súd poukazuje napríklad na tieto rozhodnutia:

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/43/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/578/2014 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/60/2016 bola pozostalému manželovi a otcovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 45.000,- Eur za usmrtenie manželky, syna a dcéry pri dopravnej nehode nárazom nákladného motorového vozidla do pred ním idúceho motorového vozidla. Z uvedeného vyplýva, že za každú obeť dopravnej nehody mu bola priznaná náhrada vo výške 15.000,- Eur, pričom ide o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení rodinného života stratou celej blízkej rodiny;
- rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/154/2010 bolo odmietnuté dovolanie voči rozhodnutiu o priznaní náhrady za smrť dcéry obom rodičom po 17.000,- Eur;
- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/119/2014 zo dňa 4. mája 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/286/2017 zo dňa 21.06.2018 bola za smrť syna, súrodenca a druha pri dopravnej nehode priznaná matke a otcovi náhrada nemajetkovej ujmy každému po 15.000,- Eur, sestre po 10.000,- Eur a družke žijúcej so zomrelým v spoločnej domácnosti 10.000,- Eur (vodič porušil zákonnú povinnosť, s vozidlom prešiel do protismeru a zrazil chodca tlačiaceho bicykel),
- rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/39/2018 zo dňa 03.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/157/2019 zo dňa 28.11.2019 bola priznaná plnoletej dcére náhrada nemajetkovej ujmy 8.000,- Eur, plnoletému synovi 7.000,- Eur, sestre 4.000,- Eur a v čase nehody maloletej vnučke 6.000,- Eur za smrť matky, sestry a starej matky pri dopravnej nehode (vodič sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, chodkyňa prechádzala cez vozovku mimo prechodu pre chodcov);
- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 8C/41/2012 zo dňa 15. apríla 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/182/2013 zo dňa 24.09.2014 súd priznal za zásah do práv manžela

za smrť manželky sumu 10.000,- Eur a za zásah do práv maloletých detí vo veku 4 a 6 rokov za smrť matky sumu 2 x po 10.000,- Eur (vodič sa dostatočne nevenoval riadeniu svojho motorového vozidla);

- rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 5C/62/2018 zo dňa 20.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/40/2020 zo dňa 29.04.2021 bola priznaná manželke náhrada nemajetkovej ujmy 15.000,- Eur a plnoletým deťom po 8.000,- Eur za smrť manžela a otca pri dopravnej nehode (zomrelý bol spolujazdec vo vozidle, ešte zamestnaný, ale na odchode do dôchodku, obe deti bývali v dome s rodičmi - syn plnoletý a slobodný, dcéra plnoletá a vydatá so svojím manželom a maloletým dieťaťom; manžel v žalobe pôvodne žiadal 50.000,- Eur a deti po 25.000,- Eur);
- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/17/2017 zo dňa 24.07.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/76/2020 zo dňa 27.04.2021 bola za smrť 88-ročnej matky pri dopravnej nehode plnoletým synom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy po 7.000,- Eur (jeden syn žil v čase nehody s matkou v spoločnej domácnosti; okresný súd priznal 15.000,- Eur, odvolací súd znížil nemajetkovú ujmu na 7.000,- Eur);
- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 15C/37/2014 zo dňa 20.04.2017 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 15C/37/2014 zo dňa 29.10.2019 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre priznal súd manželke a plnoletej dcére a synovi náhradu nemajetkovej ujmy každému po 4.000,- Eur za smrť manžela a otca pri dopravnej nehode (vodič viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, zomrelý spoluzavinil dopravnú nehodu; pôvodne žiadali všetci pozostalí priznať po 30.000,- Eur).

94. Tu súd poukazuje, že rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, ako aj s poukazom na okolnosti, na ktoré prihliadol pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy u manžela, detí a súrodencov alebo jej a závažnosť spôsobenej ujmy.

95. Vzhľadom na vyššie uvedeného skutočnosti súd zaviazal žalovaných 1/ až 3/ nahradiť žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- Eur, žalobkyni 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 9.000,- Eur, žalobcovi 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 9.000,- Eur, žalobkyni 4/ nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- Eur a žalobcovi 5/ nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,- Eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov zamietol. V danom prípade nejde o solidárnu zodpovednosť žalovaných 1/ až 3/, ale ide o ich spoločnú zodpovednosť, to znamená, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť u ostatných žalovaných. Kým nárok žalobcov voči žalovanému 1/ ako škodcovi má svoj základ v spôsobenej škode, nárok žalobcov voči žalovaným 2/ a 3/ má základ v nároku na výplatu poisťného plnenia voči poisťovateľovi a Slovenskej kancelárii poisťovateľov podľa zákona o PZP.

96. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

97. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

98. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

99. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že „v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti - určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, avšak náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.“.

100. Keďže ohľadne základu (existencie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) dospel súd v predmetnom spore k záveru o jeho danosti, nakoľko bolo konštatované, že došlo k zásahu do práv žalujúcej strany, a len výška nároku závisela od úvahy súdu, boli žalobcovia v spore úspešní. Pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobcov v prevyšujúcej časti, nemá na rozhodnutie o

trovách konania žiadny vplyv. V tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovaným nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy bez ohľadu na pôvodný predmet konania. Žalobcovia mali plný úspech v spore, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (nemajetkovej ujmy) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovaných, ale je len dôsledkom úvahy súdu.

101. Žalobcovia 1/ až 5/ teda boli v konaní úspešní, preto im súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorá bude počítaná zo základu, ktorým je rozsudkom priznaná suma.

102. Podľa § 155 ods. 1 CSP, každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

103. Podľa § 155 ods. 2 CSP, trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

104. Vzhľadom skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ boli spoločnosťami so sídlom v Maďarskej republike, bolo potrebné v konaní zabezpečiť úradný preklad písomností tvoriacich súdny spis, a to žalobu zo dňa 01.02.2019 (č.l. 1 až 4 spisu), potvrdenie (č.l. 5 spisu), plnomocenstvá (č.l. 21 až 25 spisu), rodné listy žalobcov 1/ až 5/ (č.l. 28 až 32 spisu), úmrtný list Emy Dóšovej (č.l. 33 spisu), opravu žaloby zo dňa 24.04.2019 (č.l. 74 až 77 spisu), výzvu na vyjadrenie k žalobe, poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu (§ 160 CSP), poučenie GDPR zo slovenského jazyka do maďarského jazyka, nakoľko tieto boli doručované žalovaným 1/ a 2/.

105. Keďže prílohou žaloby boli aj listiny vyhotovené v maďarskom jazyku, a to medzinárodná karta poistenia vozidla Volvo (č.l. 26 spisu) a medzinárodná karta poistenia návesu (č.l. 27 spisu), úradný preklad ktorých žalobcovia 1/ až 5/ nezabezpečili ani na opakovanú výzvu súdu, bolo potrebné v konaní zabezpečiť ich preklad z jazyka maďarského do jazyka slovenského a zároveň uznesením č.k. 10C/2/2019-79 zo dňa 28.05.2019 uložil žalobcom 1/ až 5/ povinnosť spoločne a nerozdielne zložiť preddavok na trovy prekladu týchto listín v sume 80,- Eur, ktorý bol zložený dňa 03.06.2019.

106. Za účelom prekladu všetkých uvedených listín pribral súd do konania prekladateľa z jazyka maďarského do jazyka slovenského a naopak a poveril ho ich prekladom.

107. V konaní vznikli trovy štátu titulom pribratia prekladateľa do jazyka maďarského do konania v súvislosti s uplatnením práva strán sporu (žalovaných 1/ a 2/) konať v jazyku, ktorému rozumejú. O týchto trovách štátu vo výške 1.010,72 Eur rozhodol súd v súlade s § 155 ods. 2 CSP tak, že Slovenská republika nemá nárok na ich náhradu.

108. Pokiaľ ide o trovy na odmene vo výške 46,16 Eur za preklad listín medzinárodná karta poistenia vozidla Volvo a medzinárodná karta poistenia návesu, ktoré boli prílohami žaloby predloženými v maďarskom jazyku, odmena v tejto výške bola prekladateľovi priznaná zo zloženého preddavku uznesením č.k. 10C/2/2019-395 zo dňa 07.05.2020. Súd žalobcovi 1/ ktorý bol v zázname o zložení identifikovaný ako platiteľ preddavku, priznal voči žalovaným 1/ až 3/ nárok aj na náhradu týchto trov ako trov dôkazu. Keďže zložený preddavok nebol v celosti spotrebovaný, súd rozhodol o jeho vrátení v nespotrebovanej časti 33,84 Eur žalobcovi 1/. Preddavok bude žalobcovi 1/ vrátený po právoplatnosti rozsudku prostredníctvom učtárne Okresného súdu Lučenec.

109. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).